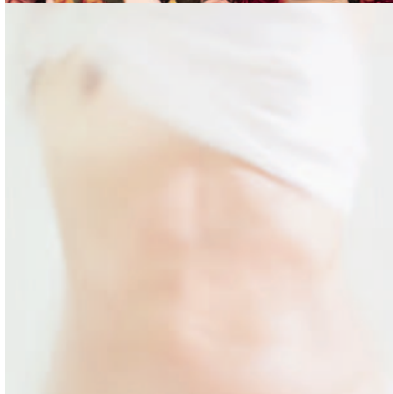
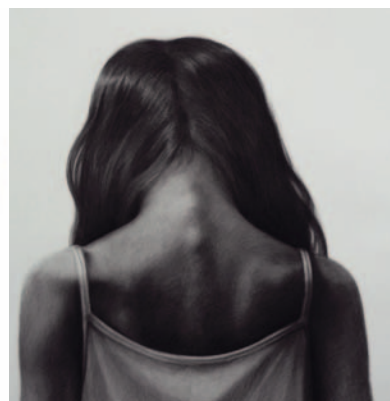

Figura v novi realnosti Figurative art in new reality

30. september - 2. november 2022

Ecce Homo

11. mednarodni festival likovnih umetnosti Kranj ● ZDSLU 2022

ORGANIZACIJSKI ODBOR ZA PRIPRAVO FESTIVALA

pri Zavodu za turizem in kulturo Kranj

*Akad.kip. **Martina Marenčič**, umetniška vodja festivala in Likovnega društva Kranj - ZDSLU*

*Mag. um. **Klavdij Tutta**, svetovalec*

Člani odbora:

Martina Marenčič, umetniška vodja festivala

Klavdij Tutta, magister umetnosti, svetovalec

Klemen Malovrh, direktor Zavoda za turizem in kulturo, Kranj

Petra Žibert, koordinatorica Zavoda za turizem in kulturo, Kranj

Cveto Zlate, predsednik Likovnega društva Kranj

Danaja Batinič, umetniška vodja Layerjeve hiše

Marjana Žibert, direktorica Gorenjskega muzeja

Jelena Justin, odnosi z javnostmi Gorenjskega muzeja, Kranj

Marko Arnež, vodja galerije Prešernovih nagrajencev, Kranj

Klementina Golija, članica upravnega odbora, Likovno društvo Kranj

Maruša Štibelj, članica umetniškega sveta, Likovno društvo Kranj

Sara Likožar, Zavod za turizem in kulturo Kranj

Skupina za promocijo festivala:

Danaja Batinič, umetniška vodja Layerjeve hiše

Jelena Justin, odnosi z javnostmi Gorenjskega muzeja, Kranj

Manca Strugar, koordinatorica trženja Zavoda za turizem in kulturo, Kranj

Brut Carniollus, član Likovnega društva Kranj

Mitja Bokun, član Likovnega društva Kranj

Domen Dimovski, Mag. video umetnosti in razširjenih medijev, član Likovnega društva Kranj

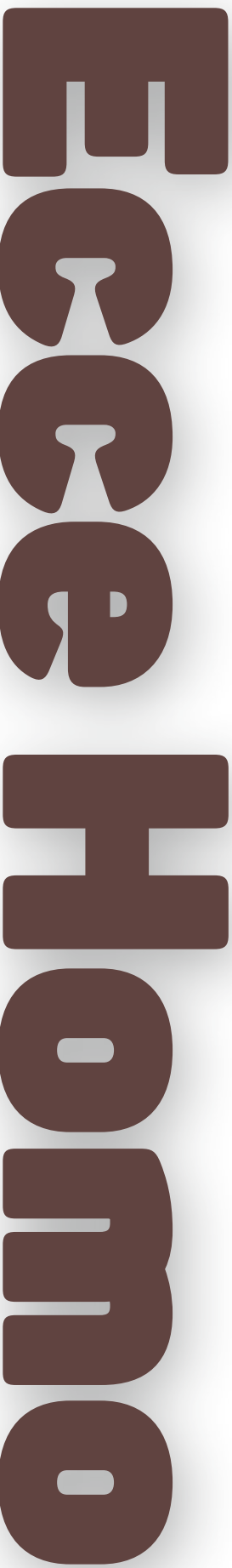

Figura v novi realnosti Figurative art in new reality

30. september - 2. november 2022

Ustvarjalno mesto

Za nami je uspešno festivalsko poletje v Kranju. Mednarodni igralski filmski festival Krafft si lepo utira status v svetu filma. Za umetniški pridih v mestu je poskrbel festival sodobnega kolaža KAOS, za dozo kakovostne glasbe Jazz Kamp Kranj, v kako fotogeničnem okolju živimo, pa nas je znova spomnil Kranj Foto Fest. Na Mestni občini Kranj z veseljem in ves čas podpiramo kulturno dogajanje ter umetniško ustvarjanje. Najtoplejšega obdobja v letu je že nekaj časa konec, zakorakali smo v barvito jesen, ta pa z uveljavljenim Mednarodnim festivalom likovnih umetnosti v mesto prinaša nove umetniške odtenke.

Mednarodni festival likovnih umetnosti vsako leto v Kranj privabi avtorje z vseh koncev sveta. Letos se bo predstavilo približno 100 slikarjev, kiparjev, grafikov, oblikovalcev vizualnih sporočil, fotografov, modnih oblikovalcev in drugih ustvarjalcev iz Slovenije in tujine. Festival, ki je lani praznoval jubilejno desetico, vstopa v neko novo obdobje. Ob tej prelomnici bi se zahvalil mag. likovnih umetnosti Klavdiju Tutti, večkrat nagrajenemu slikarju in grafiku, idejnemu očetu festivala in do letos umetniškemu vodji, zdaj po novem svetovalcu, ki s tem festivalom v Kranj vsakič znova vnese dodano vrednost. Njegovi naslednici na položaju umetniške vodje Martini Marenčič želim veliko uspeha pri nadaljevanju zgodbe.

Osrednja tema letošnjega festivala je figura v novi realnosti. Torej človek in njegov položaj v času, v katerem živi. Vedno aktualna tema. Glede na obdobje, v katerem smo se znašli ta hip, še kako aktualna. Predstavljam si, da izkušnje in posledice, ki so jih prinesle pandemija covid-19 in nove geopolitične razmere, pomenijo za umetnike nove motive v že tako privlačni temi. Tako se človek – z vso svojo širino in globino – loteva človeka v vsej širini in globini, ki jo tema ponuja. Torej na nek način se človek sooči s človekom, s samim sabo. Povežeta se umetnost in filozofija, domišljija in razum. Verjamem, da bo – kot vsako leto – nabor izbranih del na festivalu bogat. In veseli me, da ima prav Kranj to lepo priložnost, da jih postavi na ogled javnosti.

Kranj je ustvarjalno mesto. Hvala vsem – organizatorjem, entuziastom, avtorjem in drugim sodelujočim –, ker delite svojo ustvarjalnost z nami.

Matjaž Rakovec

Župan Mestne občine Kranj

MESTNA OBČINA
KRANJ

Kranj, prestolnica Gorenjske, s ponosom gosti že 11. Mednarodni festival likovne umetnosti. Naše mesto na skali ponuja številne poglede: na bogato mestno arhitekturo in zgodovino, na glavne vrhove slovenskih Alp, na prelepo zeleno zaledje, na kranjsko podzemlje ali na strehe v mestnem središču, na življenja pomembnih oseb, ki so vsak na svoj način zaznamovali mesto (Prešeren, Jenko, Puhar, Bleiweis, Zois, ...) v mesecu oktobru pa se pogledi ustavijo tudi na čudovitih likovnih delih številnih domačin in tujih umetnikov.

Poleg vseh naravnih in kulturnih znamenitosti ima Kranj čez celo leto zelo bogat kulturni od prepoznavnega Prešernovega semenja, filmskega festivala Krafft, Kranjskega foto festa, kulturnih dogodkov v okviru Prešernega poletja, do Mednarodnega festivala likovne umetnosti, ki se zaključijo malo pred zabavnim decembrom.

Kot vsa zadnja leta na festivalu razstavlja čez 100 umetnikov na 17-ih razstavnih mestih, vendar letos stopamo v novo desetletje z novo umetniško vodjo festivala Martino Marenčič. Verjamem, da bo s svojo strokovnostjo in zagnanostjo dodala svoj pečat in s tem privabila še nekaj novih obiskovalcev. Veseli pa me tudi, da v vlogi svetovalca ostaja tudi desetletni organizator festivala spoštovani Klavdij Tutta, ki s svojimi poznanstvi pripelje umetnike z vseh delov sveta. Rdeča nit festivala je *Ecce Homo* ali *Glej človek – Figura v novi realnosti*.

Organiziranje mednarodnega festivala ima seveda precej pozitivnih učinkov na področju turizma in kulture, saj je vključenih kar nekaj lokalnih umetnikov, festival v mestno jedro pripelje precej obiskovalcev in v tem času pomembno vpliva k oživitvi mestnega jedra. Odpira tudi vrata našim umetnikom na druge mednarodne razstave, trge in hkrati vabi obiskovalce razstav iz tujine. Iz leta v leto raste obisk skupin iz osnovnih in srednjih šol, kjer imajo mladi, v spremstvu umetnikov, možnost spoznati tovrstno umetniško kulturo.

Spoštovani Kranjčani in ostali obiskovalci, v mesecu oktobru imate priložnost, da si po lokacijah, kot so Layerjeva hiša, Prešernova hiša, Mestna hiša, Kranjska hiša, Pungert ... ogledujete okoli tristo likovnih del. Še posebej pa priporočam, da si na Zavodu za turizem in kulturo rezervirate BREZPLAČNO strokovno vodenje po razstavah z izkušenimi vodniki in če boste imeli srečo, vas bo čez dela popeljala umetniška vodja festivala Martina Marenčič ali pa svetovalec idejni oče festivala Klavdij Tutta.

V zadnjih dveh letih smo imeli zaradi covid-19 omejitev nekoliko manjši obisk kot prej, zato moramo sedaj podpreti likovni festival na način, da pridete v mesto in si popolnoma brezplačno ogledate razstave. Tako Zavod za turizem in kulturo Kranj kot umetniki vam bomo zelo hvaležni za obisk 11. mednarodnega likovnega festivala!

Zavod za turizem in kulturo Kranj,
direktor: **Klemen Malovrh**

Vstopili smo v naslednjo dekada zdaj že tradicionalnega Mednarodnega Festivala Likovnih Umetnosti v Kranju. Kot kaže, je letošnje leto čas sprememb. Mag. lik.um. Klavdij Tutta se je po 10. letih dela na festivalu odločil predati umetniško vodstvo naslednji generaciji, kar je velika čast. Velikodušno ostaja kot svetovalec pri kreiranju festivala na katerega smo lahko ponosni. Festivala, ki ga je v zadnji dekadi postavil, navezal trdna in dolgoročna sodelovanja z mnogimi institucijami in posamezniki doma in v tujini. Njegovo delo je velik doprinos kulturi in mestu Kranju, dali bomo vse od sebe, da še naprej dosegamo standarde, ki jih je on postavil.

V letošnjem letu smo se s člani odbora Mednarodnega festivala likovnih umetnosti Kranj - ZDSLU odločili za temo, ki še ni bila obravnavana na festivalu - Figuraliko, oz. še malo ožje, človeka. Festival nosi ime ECCE – HOMO – FIGURA V NOVI REALNOSTI. Če je figuralika likovno upodabljanje stvarnega sveta, zlasti živih bitij, je tema letošnjega festivala predvsem podoba človeka, ali človeštva kakršno danes je in ta tema je še vedno, kot je navada tega festivala, zastavljena precej široko in dopušča neomejeno možnosti za izraz v različnih medijih. Tudi letos, tako kot vsa leta prej, se bomo potrudili presenetiti z novitetam, narediti čim boljši izbor in predstaviti v Kranju nabor najboljših del domačih in tujih umetnikov. Letos bomo, kot novitete vpeljali sekcijo ilustratorjev ter live art performans, ki se bo končal tako da bo festival dobil še zadnji eksponat na otvoritvi. Upam, da bomo tudi naslednje leto še dodatno razširili nabor medijev in imeli več možnosti predstaviti publiki čim bolj pester vpogled v sodobno umetniško sceno.

Letos bo žirija znova na festivalu podelila več nagrad in priznanj umetnikom, ki se bodo izkazali s presežki v svojih delih. Ena pomembnejših, priznanje za življenjsko delo, bo letos podeljeno izjemnemu ustvarjalcu Juriju Kalanu.

Vabimo vse ljubitelje vizualne umetnosti na sprehod po festivalskih prizoriščih v oktobru.

Akad. kip. **Martina Marenčič,**

Umetniška vodja LD Kranj - ZDSLU in MFLUK - ZDSLU

Likovno
društvo
Kranj

Gorenjski muzej se približuje sedemdeseti obletnici delovanja. Izjemna arheološka dediščina Kranja ter ohranjanje spomina na delo in ime dr. Franceta Prešerna sta bila glavna povoda, ki sta Kranjčane vodila k ustanovitvi muzeja. Prvi direktor muzeja je leta 1963 postal dr. Cene Avguštin, ki je takoj po ustanovitvi muzeja postavil temelje galerijske dejavnosti Gorenjskega muzeja. Le-ta je danes pomemben del razstave dejavnosti Gorenjskega muzeja, saj je muzej osrednja galerijska ustanova na Gorenjskem. Spremlja sodobna likovna prizadevanja v regiji in širše ter jih predstavlja na občasnih skupinskih in samostojnih, preglednih ter retrospektivnih razstavah različnih avtorjev. Galerijski program snujemo skupaj z Galerijo Prešernovih nagrajencev. Močno pa smo povezani z Likovnim društvom Kranj – predvsem pri pripravi Mednarodnega likovnega festivala likovnih umetnosti, letos že enajstega po vrsti.

Umetniki s svojimi duhovnimi močmi priklicujejo, oživljajo in prebujajo duhovni svet. A umetnost, tudi vizualna, ne more ostajati nedotaknjena od življenjskih stikov z okoljem, človeških usod, razmerij med ljudmi, ki jih v našem času demonstrirata vojna v Ukrajini in epidemija korona virusa. Vse to se v likovnih delih letošnjega mednarodnega likovnega festivala kaže v najrazličnejših oblikah, barvah in strukturah, ki z motivi *ecce homo* krepijo življenjski utrip in postavljajo v središče človeka. Človeka, ki mora imeti razum, človeka, ki se je sposoben zazreti vase in se odgovorno odziva na potrebe družbe in izstopa iz oklepa sebičnosti.

Zahvaljujem se vsem požrtvovalnim organizatorjem Mednarodnega likovnega festivala in sodelujočim umetnikom za zaupanje, ki ga izkazuje že dobro desetletje. Želim si, da bi nas medsebojno sodelovanje povezovalo in bogatilo tudi v bodoče.

Mag. Marjana Žibert,
direktorica Gorenjskega muzeja

V zadnjih dveh desetletjih smo v Likovnem društvu Kranj – ZDSLJU postorili ogromno, nikoli prej nismo toliko razstavljali, odprli smo se za slovenski in širši, mednarodni prostor ter dokazali, da se s preudarnim delom in dobrimi idejami da premikati meje in nezadržno komunicirati s svetom vizualne kulture. Organizacija tako velike likovne manifestacije ni mala naloga. Potrebno je veliko odrekovanja da se dosežejo pogoji primerni za izvedbo tako obsežnega dogodka. Naše društvo se lahko ponaša kot eno najbolj vzornih in dejavnih v Sloveniji pa tudi širše. V letošnjem letu Mag. Klavdij Tutta zapušča umetniško vodenje festivala in ga preda mlajšim rodovom naših ustvarjalcev. Upam in verjamem da bodo zdržali naporen Klavdijev ritem in s kvaliteto nadaljevali v bodoče. Vabilo vsem, ki vam je blizu likovna umetnost, da se udeležite festivala v oktobru.

Cveto Zlate,
predsednik Likovnega društva Kranj

Letošnja tema festivala *ECCE – HOMO – FIGURA V NOVI REALNOSTI*, prinaša likovna raziskovanja na stanje telesa – figure v današnjem turbulentnem času, ki mu primanjkuje humanizma in se preobraža v dokaj neuravnotežene situacije – probleme: neodgovornost do planeta na katerem bivamo, veliki konflikti med narodi, vojne, nove hladne in kibernetске vojne.

Likovni ustvarjalci iščejo vizualne interpretacije te zahtevne likovne teme, ki nas zgodovinsko spremlja že tisočletja. Veliko se govori, da je bilo že vse izvedeno, da se ne da narediti nič novega. Sam se s to dikcijo ne strinjam, ker mislim, da ima človeški um še veliko potencialov za mnogotere ustvarjalne izzive. Prav to potrjujejo tudi likovni ustvarjalci, ki jih predstavljamo na letošnjem že 11. Mednarodnem festivalu likovnih umetnosti Kranj – ZDSLU 2022, saj se bodo predstavili slikarji, kiparji, videasti, fotografi, instalaterji, modni oblikovalci in kreatorji razširjenih medijev. Kakor vsako leto tudi letos pričakujemo avtorje iz 23 držav. V letošnjem letu predajam umetniško vodstvo festivala mlajšim kolegom iz Likovnega društva Kranj, na čelu z Martino Marenčič. Verjamem v mlade in njihovo kreativno zagnanost zato jim tudi v bodoče želim veliko modrosti pri pripravi naslednjih festivalov. Srčna hvala vsem, ki so mi pomagali ustvariti tako odmeven festival, posameznikom iz Likovnega društva Kranj, Mestni občini Kranj, Zavodu za turizem in kulturo Kranj, Gorenjskemu muzeju, Layerjevi hiši in Zavodu za varstvo kulturne dediščine in vsem institucijam na področju kulture, ki so z menoj kreativno sodelovale. Vabim vas, da si festival ogledate v oktobru v Kranjskih galerijah širom starega mestnega jedra.

Mag. likov. um. **Klavdij Tutta**,

svetovalec Mednarodnega festivala likovnih umetnosti Kranj – ZDSLU

Likovno
društvo
Kranj

Mednarodni festival likovnih umetnosti Kranj - ZDSLU, največji festival likovne in vizualne umetnosti na slovenskem predstavlja enega izmed glavnih stebrov likovne kulture na slovenskem. Z vsem svojim spremljevalnimi dejavnostmi, z odpiranjem novih in novih vsakoletnih zadanih tem in likovnih problemov predstavlja ne samo veličastno manifestacijo likovne umetnosti nasploh, ampak postavlja tudi vprašanja, išče odgovore in predvsem širi vedenje o pomembnosti, tako žlah-tne kulturne in umetniške panoge kot je likovnost na začetku 21.st. Na mnoga leta!

Zoran Poznič

predsednik ZDSLU

Nina Jeza

Ecce Homo Figura v novi realnosti

Latinski (iz)rek iz Janezovega evangelija "*Ecce homo*" pred divjo množico ljudi izgovori rimski guverner Judeje Poncij Pilat, ko prisostvuje bičanju Jezusa Kristusa. Množici po tem, ko pri njem ne najde nobene krivde, zakliče: "*Glej, človek*", s čimer slavna fraza vstopi v krščansko tradicijo. V zahodno evropski umetnosti se razvije v močan likovni motiv, ki se začne pojavljati nekje v 9./10. stoletju v Bizancu, saj ima tam umetnost predvsem versko vsebino. Glavni mediji so bile freske, iluminirani rokopisi, tabelne slike, pa tudi mozaiki. Skulpture so bile redke, razen majhnih, iz slonovine izrezljanih podob. Posebno velik vpliv pa je Bizantinska umetnost imela kasneje tudi na razvoj italijanske renesančne umetnosti.

V krščanski umetnosti obstajata kar dva slikovna motiva, ki ponazarjata frazem *Ecce homo*. Eden je dejanska ponazoritev prizora iz Janezovega evangelija (redko imenovan tudi Predstavitev Gospoda), ki prikazuje Pilata in Jezusa ter prebivalce Jeruzalema, ki se mu posmehujejo, pa tudi samo mesto Jeruzalem. Drugi motiv, ki se je prav tako razvijal vzporedno z omenjenimi upodobitvami, pa lahko prikazujejo stoječega Jezusa (dopasna ali celopostavna figura), ogrnjene s škrlatnim ogrinjalom, z opasico ter trnovo krono. Če so na takšni podobi vidne tudi rane, ki so posledice križanja, tak motiv imenujemo Mož bolečin (*Imago Pietatis*). Lahko pa je Kristus prikazan tudi kot sedeč; v tem primeru gre za motiv Kristusa pri počitku. Obe predstavitvi pogosto, a ikonografsko napačno, prav tako imenujemo *Ecce homo*.

V srednjem veku, v obdobju romanike in gotike, se motiv *Ecce Homo* sicer pojavlja pogosto, razcvet pa doživi v 15. stoletju v obdobju renesanse, ko Jezusovo trpljenje postane osrednja tema zahodne pobožnosti. Renesansa kot taka že predstavlja obdobje preporoda: v ospredje ponovno stopi človek in tako nadomesti do takrat vseprisotno božanstvo, ki je nosilo tako ikonografsko kot vsebinsko določitev. S tem nastopi obdobje humanizma, ki odločilno vpliva na razvoj znanosti, filozofije in s tem seveda tudi umetnosti.

V tem času je veliko umetnikov romalo v Firence, ki predstavljajo ne le začetek, temveč tudi dokončni razcvet renesančne umetnosti. Eden takih je bil tudi Albrecht Dürer (1471–1528), ki sicer prihaja iz severnega nemškega območja, v Italijo pa je pripotoval z namenom raziskovanja in učenja. Okoli leta 1500, takrat star 28 let, je naslikal avtoportret s pomenljivim naslovom *Ecce Homo*, ki izrazito spominja na Kristusovo podobo. Simbolična upodobitev sicer ne prikazuje Jezusovih muk, temveč je Dürer upodobil ranljivost, bolečino in trpljenje umetnika, s čimer se trpeči Kristus simbolično prelevi postane trpeči umetnik. Dürer je eden prvih umetnikov, ki omenjeni motiv ponazori skozi avtoportret, ki tako vzbuja koncept *Imitatio Christi*, ideal posnemanja in sledenja Kristusu. Zdi se, da želi Dürer poudariti svetopisemsko idejo, da je človek ustvarjen po Božji podobi in z avtoportretom nakazuje, da vsakršna ustvarjalnost izvira iz božanske milosti.

Tradicionalni motiv *Ecce homo* se torej skozi stoletja močno spreminja in razvija. V 15. in 16. stoletju se pogosto še ohranja klasična upodobitev trpečega Kristusa, predvsem na oltarnih slikah, pa tudi grafikah in drugih upodobitvah znanih renesančnih umetnikov, kot so Hieronymus Bosch, Hans Holbein, Andrea Mantegna, že omenjeni Albrecht Dürer, pa tudi kasneje v baroku, kot so Tizian, Caravaggio, Guido Reni, Rembrandt, Rubens, Tintoretto in drugi. Njihov motiv variira, a nekako še ohranja podobo trpljenja kot klasične simbolike *Ecce homo*.

Nemški filozof Friedrich Nietzsche štiri stoletja kasneje, natančneje leta 1888, napiše avtobiografsko knjigo, naslovljeno *Ecce homo*, kjer poudarja, da je motiv mogoče navezati tudi na filozofijo oziroma filozofe. Pravzaprav je vsaka razumska bit zaradi »tragičnosti življenja«, ki se kaže predvsem v neodtujlivi končnosti taiste biti, tudi *trpeča* bit; predvsem pa racionalno bitje s Kristusom povezuje neomajna volja, vztrajati v trpljenju, saj ve, da je edino vztrajnost, najsibo še tako neprijetna in brutalna, edina pot do »resnice«. Ta »resnica« pa je recipročna tisti, za katero se zavzema Kristus: gre namreč le za tostransko, tu-zemsko resnico, torej resnico bivanja, ki je idiosinkratično vezano na vsakokratno priložnost, ravnati v skladu z lastnimi prepričanji in biti za to pripravljen plačati četudi najvišjo ceno. Le umetnost (v to verjame tudi Nietzsche) je sposobna igrati dvojno igro – udejanjiti ideje, ki pred našimi očmi zadobijo vso kvaliteto in globino, čeprav zanje vendarle vemo, da so 'zgolj' naslikane, le *videz*; prevara, s pomočjo katere se resnica, v katero verjame-mo, kaže kot bistveno ne-resnica, zato pa vsaj *možna* in verjetna. Tu je trik: edino umetnost se izogne nevarnosti, da jo razglasimo za patetično – ker ne upošteva nikakršnih apriornih odnosov med dejstvi in fikcijo, ampak sledi lastni ideji, ki jo rodi domišljija.

Motiv so v 19. in 20. stoletju upodabljali številni evropski umetniki, med bolj znanimi so bili Francoz James Tissot, Belgijec James Ensor, Anglež Lovis Corinth in recimo Nemca Otto Dix ter George Grosz, ki celo objavi 100-delni slikovni cikel pod naslovom *Ecce homo*. V 20. in 21. stoletju umetniki sicer še stremijo h klasični upodobitvi motiva, vendar pa se danes vedno pogosteje povezuje z degradacijo ljudi, vojno, nedemokratsko politiko ali upodobitvami človeka v različnih kriznih situacijah nasploh.

Motiv *Ecce homo* se je torej močno ohranil vse do današnjega časa, s to razliko, da se je osvobodil izključno religiozne tematike in ga zato umetniki uporabljajo veliko bolj svobodno. Kot motiv v likovni umetnosti nam tudi razkriva, da se je skozi zgodovino močno spreminjal in razvijal, umetniki so ga upodabljali na svoj umetniški način, kakor tudi lahko vidimo na letošnjem že 12. Mednarodnem festivalu likovne umetnosti v Kranju, v okviru katerega so se organizatorji odločili povabiti številne mednarodne umetnike in umetnice, katerih primarni domicil je predvsem svet figuralike. Figura vzpodbuja k razmišljanju o človeku, njegovi vlogi v razburkanem svetu in o usodi človeštva nasploh; vse to pa ga simbiotično povezuje s filozofijo in seveda z umetnostjo.

Kršćanstvo, če se nazadnje ozremo še enkrat k izhodiščni premisi, ponuja svoj moralni odgovor na tegobe človeštva: upanje postane glavni stimulans življenja – in bistveno je, da ne pozabimo, za kaj pri upanju gre: upanje je upanje le zato, ker se v dejanskosti njegova vsebina nikdar ne udejanji; upanja celo ni mogoče odpraviti z izpolnitvijo, saj se veruje v onstranstvo. Upanje je afekt, ki kaže na nemoč duha: je le neko prazno veselje, izvirajoče iz ideje o preteklosti ali prihodnosti. Ob tem umetnost ponudi svoj odgovor; upanje nadomesti s prepričanjem, da je ne glede na izzive vsakdanjosti človek kot epicenter družbe tisti, ki je odgovoren za lastno bit in naj zato morebitne vzpone in padce nadomešča s kreativnostjo, iznajdljivostjo in - predvsem - z razumom.

Tematika *Ecce homo* v primeru letošnjega festivala likovne umetnosti v Kranju torej govori isto; le umetnik in nič drugega kakor umetnik. Umetnost nosi neznansko odgovornost, če smo pošten: v sodobnem svetu povsem nepredvidljivih sprememb, kar sta nam izrazito demonstrirala najprej koronavirus in nato vojna v Ukrajini, lahko in mora umetnost prevzemati primat in ovekovečati veličino človeških zgodb, poudarjati pomen humanizma in spodbujati čutnost, razum in lepoto. Mediji namreč tega ne zmorejo (več).

Nina Jeza, *Artists&Poor's*

Opombe:

Albrecht Durer 1500, 1512, 1523...
 Bosch, *Ecce homo*, 1470, ok. 1475–85
 Bosch, *Ecce homo*, po 1490
 Martin Schongauer, 15. st.
 Antonello da Messina, ok. 1473/75
 Andrea Mantegna, *Ecce homo*, 1500
 Quentin Massys, *Ecce homo*, 1520
 Correggio, *Ecce homo*, 1525-30
 Tizian, *Ecce homo*, 1543, Kunsthistorisches Museum, Dunaj
 Tizian, (Kristusa predstavijo ljudem) *Ecce Homo*, med leti 1570 in 1576
 Maerten van Heemskerck: *Triptich Ecce Homo* (1559-1560)

Bartolomeo Montagna, *Ecce homo*, začetek 16. st.
 Caravaggio, *Ecce homo*, 1605
 Guercino, *Ecce Homo*, 1647
 Guido Reni, *Ecce Homo*, 1639
 Rembrandt, Kristusa predstavijo množici, 1655
 Tintoretto, *Ecce homo* ali Pilat množici predstvi Jezusa Kristusa, 1546 - 47
 Lovis Corinth, *Ecce Homo*, 1925
 James Tissot, *Ecce Homo*,
 James Ensor, *Ecce Homo*,
 George Grosz, 'Ecce Homo' with 100 Illustrations, Berlin, 1923
 Otto Dix, *Ecce Homo*,

Nina Jeza

Ecce Homo

A Figure in a New Reality

The Latin phrase “*Ecce Homo*,” from the Gospel of John, was spoken by Pontius Pilate, the Roman governor of Judaea, as he watched Jesus Christ be whipped in front of a raucous crowd. No evidence of guilt against him was found, and he exclaimed, “*Behold the man!*” As a result, the famous saying was introduced into the Christian tradition. This peculiar motif began to appear in Byzantium, where art had a strong religious component, sometime in the 9th or 10th century, and it ultimately developed into a potent motif in Western European art. The primary media forms were frescoes, illuminated manuscripts, panel paintings, and mosaics. Except for tiny ivory figurines that had been intricately carved, sculptures were uncommon. Byzantine art had a significant impact on the later development of Italian Renaissance art.

There are two pictorial motifs in Christian art that depict the Latin phrase “*Ecce Homo*.” The first is an actual representation of a scene from the Gospel of St. John (rarely referred to as the Introduction of the Lord), which depicts Pilate, Jesus, the Jerusalem residents who are mocking him, and the city itself. The second motif, which also emerged at the same time as the depictions mentioned above, may show a standing Jesus (either as a full-length or waist-length figure) donning a scarlet cloak, a girdle, and a crown of thorns. If crucifixion wounds are also depicted in such an image, the motif is known as the Man of Sorrows (*Imago Pietatis*). In some cases, Christ may, however, also be depicted sitting down, in which case the motif is of Christ at rest. Despite being iconographically incorrect, both depictions are frequently referred to as *Ecco Homo*.

The *Ecce Homo* motif frequently appeared during the Middle Ages’ Romanesque and Gothic eras, but it truly reached its pinnacle in the 15th century during the Renaissance, when Jesus’ suffering became the focus of Western devotion. The Renaissance as a whole represented a period of rebirth because the human being once again took centre stage and replaced the omnipresent divinity that had previously predominated, both iconographically and contextually. The result was the beginning of the humanist era, which had a profound effect on the advancement of philosophy, science, and, naturally, art.

Because Florence served as both the birthplace and the zenith of the Renaissance art movement, it was a popular destination for artists to travel to during this time. One of the artists who went to Italy to explore and learn was Albrecht Dürer (1471–1528), who was from a region of northern Germany. He painted a self-portrait around 1500, when he was 28 years old, with the meaningful title *Ecce Homo*, which is eerily similar to the likeness of Christ. The symbolic representation does not depict Jesus’ torments, but rather Dürer depicted vulnerability, pain, and suffering of the artist, symbolically transforming the suffering Christ into the suffering artist. One of the first artists, Dürer, used a self-portrait to depict the aforementioned motif, evoking the idea of *Imitatio Christi*, the ideal of imitating and following Christ. Dürer’s self-portrait seems to imply that all creative endeavours are the result of divine grace, reinforcing the biblical notion that man was created in God’s image.

Therefore, throughout the ages, the traditional *Ecce Homo* motif has changed and evolved. The traditional depiction of the suffering Christ is regularly found in works from the 15th and 16th centuries, particularly in altarpieces, but also in prints and other works by well-known Renaissance painters like Hieronymus Bosch, Hans Holbein, Andrea Mantegna, and the

aforementioned Albrecht Dürer, as well as later, in the Baroque period, by Titian, Caravaggio, Guido Reni, Rembrandt, Rubens, Tintoretto, and others. Although their motifs vary, they somehow retain the classic Ecce Homo symbolism of the image of suffering.

Four centuries later, in 1888, the German philosopher Friedrich Nietzsche published *Ecce Homo*, an autobiographical book in which he emphasised the possibility of the motif's connection to philosophy or philosophers. In actuality, every rational being is also a *suffering* being because of the "tragic nature of life," which manifests itself most obviously in the unavoidable mortality of that being. Furthermore, the rational being is bound to Christ by an unwavering determination to endure suffering because it is known that endurance, however painful and brutal, is the only path to "truth." This "truth" is the opposite of what Christ promotes: it is only the worldly, here-earthly truth, or a truth of being that is idiosyncratically bound to every occasion to act in accordance with one's convictions and to be willing to pay even the highest price for it. Only art, which Nietzsche also believes in, has the power to play a double game – putting concepts into motion that take on all their quality and depth right in front of our eyes, despite the fact that we know they are *merely* painted *appearances*, tricks, which make the truth we believe in appear to be fundamentally false, but at least *possible* and plausible. The trick is as follows: only art avoids the risk of being labelled pathetic—it does not observe any a priori relationships between fact and fiction but instead pursues its own idea that is born from the imagination.

In the nineteenth and twentieth centuries, the motif was widely used by various European artists. Germans Otto Dix and George Grosz, who published a 100-part painting series titled *Ecce Homo*, as well as Frenchmen James Tissot and James Ensor, and Englishman Lovis Corinth, were among the most well-known artists. Although artists continued to strive for the motif's classical representation in the 20th and 21st centuries, it is now more frequently associated with images of human degradation, war, undemocratic politics, and the human being in various crisis situations.

Because of this, the *Ecce Homo* motif has endured well into the present times, though it is now much more freely used by artists since it is no longer restricted to only religious themes. This year's 11th International Festival of Fine Arts in Kranj, where the organisers chose to invite a number of international artists whose primary home is the world of figurative art, serves as an example of how this motif has changed and evolved throughout history and how artists have depicted it in their own artistic ways. The figure promotes reflection on man, his place in a chaotic world, and the future of humanity as a whole, all of which symbiotically links him to philosophy and, of course, art.

In light of the original premise, Christianity provides its moral response to humankind's struggles: hope becomes the main driver of life; it is important to remember what hope is all about; hope is only hope because its content is never realised in reality; hope cannot even be abolished by fulfilment because it believes in the beyond. Hope is a sentiment that expresses the helplessness of the spirit; it is merely a hollow satisfaction based on a concept of the past or the future. Art offers its own response to this; in place of hope, it replaces it with the conviction that, despite the challenges of daily life, man, as the centre of society, is ultimately responsible for his own well-being and that, as a result, he should make up for any ups and downs with creativity, ingenuity, and—above all—reason.

The theme *Ecce Homo* for this year's International Festival of Fine Arts in Kranj thus expresses the same idea: an artist is all there is, and there is nothing else. To be completely honest, art carries a huge responsibility. In a world of constant change, as the coronavirus and the subsequent war in Ukraine have so starkly illustrated, art can and must take precedence in the modern world in order to preserve the greatness of human stories, emphasise the importance of humanism, and advance sensuality, reason, and beauty. This is something that the media, in particular, is incapable of doing (anymore).

Nina Jeza, Artists&Poor's

Prevod/Translation: Sabina Gregorin

Festivalska prizorišča

Likovno društvo Kranj

- **Mala galerija**

Gorenjski muzej

- **Galerija in klet Mestne hiše**
- **Stebriščna dvorana**
- **Galerija in klet Prešernove hiše**

Pavšlerjeva hiša

- **Galerija Prešernovih nagrajencev Kranj**

Zavod za turizem in kulturo Kranj

- **Galerija Kranjske hiše**
- **Kavarna Khislstein 12.56**

Lajerjeva hiša

- **Galerija**
- **Mahlerca**

Stolp Škrlovec

- **Galerija Janez Puhar**

Ostale lokacije

- **Cafe galerija Pungert**
- **Mergentalerjeva ulična galerija - TAM TAM**
- **Ulična galerija pred Mestno knjižnico Kranj - TAM TAM**

Mestno jedro

- **Glavni trg**

Sodelujoči po državah

16

Armenija

Bagrat Arazyan

Avstrija

Melanie Joch

Valentin Oman

Francija

Perrier Noël

Jean-Michel Rolland

Hélène Vallas Vincent

Hrvaška

Lucija Jelić

Silvana Konjevoda

Petar Koši

Ivana Ožetski

Hrvoje Marko Peruzović

Italija

Gianpaolo Klavora

Antonella Mignone

Klavdij Palčič

Cristiano Panepuccia

Carla Sutera Sardo

Valentina Di Vita

Izrael

Leni Smoragdova

Japonska

Yukiko Bito

Toshihiro Hamano

Nobuko Hamano

Noriaki Sangawa

Madžarska

Eva Andrea Szócs

Nemčija

Sven Pfrommer

Nizozemska

Willem van Hest

Poljska

Awdziejczyk Tomasz

Portugalska

Ines Matos

Romunija

Ovidiu Batista

Rusija

Masa Bersan Mašuk

Slovaška

Michal Zahornacky

Slovenija

Nik Anikis

Todorče Atanasov

Matjaž Beguš

Katja Bogataj

Klemen Brun

Brut Carniollus

Andreja Eržen

Joža Eržen

Milanka Fabjančič

Irena Jeras Dimovska

Boge Dimovski

Domen Dimovski

Kostja Gatnik

Irena Gayatri Horvat

Boštjan Gunčar

Zdenko Huzjan

Boštjan Jurečič
Barbara Jurkovšek
Jurij Kalan
Lojze Kalinšek
Janez Kardelj
Biserka Komac
Mateja Korbar Šimić
Anja Kranjc
Anka Krašna
Karol Kuhar
Marko Lukan
Miha Majes
Martina Marenčič
Anja Matko
Goran Medjugorac
Ekipa KIBLA2LAB
Andraž Muljavec
Ludvik Pandur
Tina Pavlin
Miha Perne
Eva Petrič
Miha Perčič
Silvester Plotajs Sicoe
Zmago Posega
Jur Samec
Andrej Savski
Rudi Skočir
Darko Slavec
Andreja Srna
Tinca Stegovec
Tomaž Šebrek
Viktor Šest

Iztok Šmajš Muni
Meta Šolar
Katarina Toman Kracina
Klavdij Tutta
Kaja Urh
Veronika Vesel Potočnik
Maja Zaplotnik
Cveto Zlate

Srbija

Bojan Jevtić
Petar Mošić
Jana Stojaković
Marko Tubić
Ivana Živić

Španija

Alejandro Quesada Legido
Lidia Vives

Švedska

Igor Vitomirov

Ukrajina

Oleksandr Isaienko
Maria Proshkovska
Alexander Strizhelchik

Prizorišče:

Mala galerija

● Likovno društvo Kranj

Yukiko Bito

Nobuko Hamano

Toshihiro Hamano

Noriaki Sangawa

Klavdij Tutta

Država v gosteh – Japonska

V zadnjih letih intenzivno sodelujemo z japonsko skupino RYU, ki jo vodi mednarodno uveljavljen in priznan japonski ustvarjalec Toshihiro Hamano. Zato smo se odločili, da letos predstavimo japonski pogled na ustvarjanja znotraj polja figurativne umetnosti.

Ob tej priliki se jim Društvo likovnih umetnikov Kranj- ZDSLU zahvaljuje za kvalitativno sodelovanje.

Japonska sodobna likovna umetnost ima veliko različnih oblik izražanja in prav toliko različnih pogledov, kot jih razvija svetovna umetnost. Številni japonski ustvarjalci se ukvarjajo in izražajo skozi različne materiale in tehnike, ki so del njihove zgodovine in tradicije. Japonska estetika je posebna, je samosvoja in predstavlja okno za razumevanje njihovih simbolnih stvaritev in se v veliki meri razlikuje od umetnosti zahodnih civilizacij. Japonske ustvarjalce vodi v realizacijo likovnih stvaritev neka posebna mirnost, spokojnost, meditacija in dognanost razmerij na slikovni ploskvi. Ne moremo se izogniti tradicionalne povezave z budizmom, ki je zmeraj vplival na nastanek njihovih umetniških del. Zgodovinsko so se izrazito izkazali z lesorezi, ki nam predstavljajo njihovo zgodovino prikazano z uglašeno barvno in tonsko paleto.

Mag. lik.um. Klavdij Tutta

Nobuko Hamano se je rodila leta 1967 v mestu Takamatsu. Doštudirala je tradicionalno japonsko slikanje, sledili so eksperimenti z različnimi materiali in umetniško grafiko. Prejela je več mednarodnih nagrad. Njena dela navdušujejo z geometrijsko zasnovano, znotraj čvrste kompozicije pa se poigrava z mehкими - subtilnimi barvnimi in tonskimi prehodi.

Nobuko Hamano:
One day woman, fotomontaža

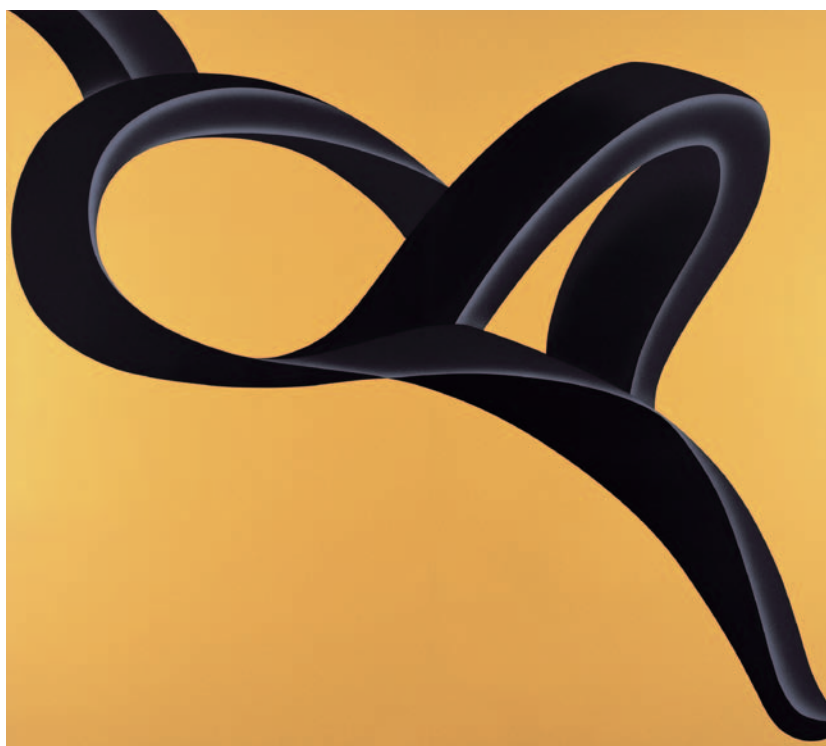

Nobuko Hamano:
One day woman, fotomontaža

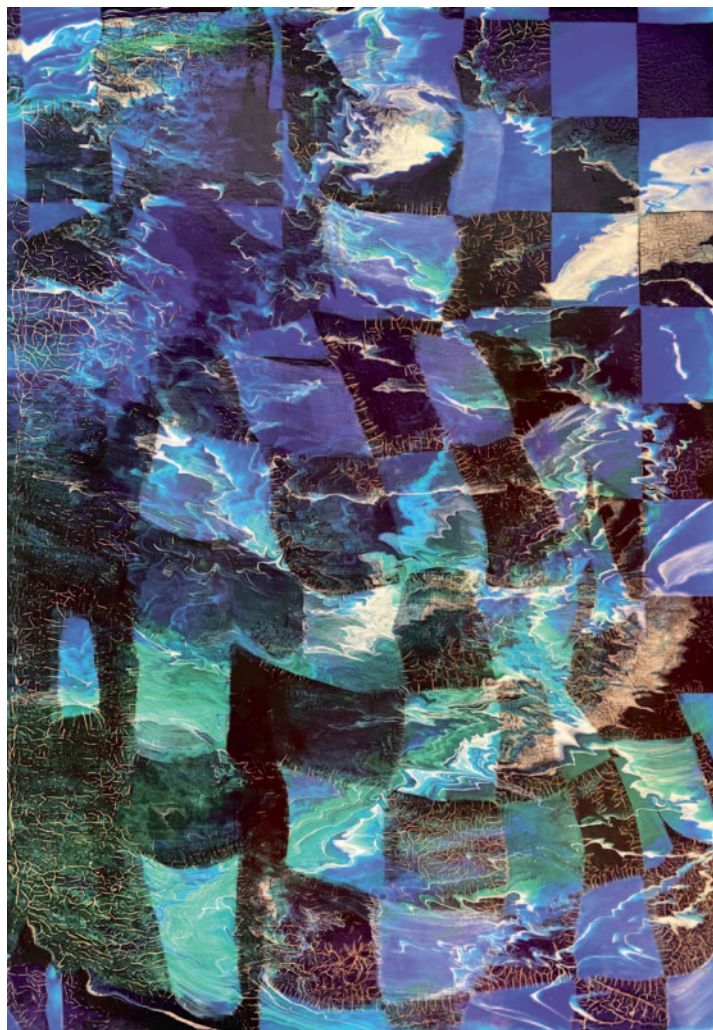
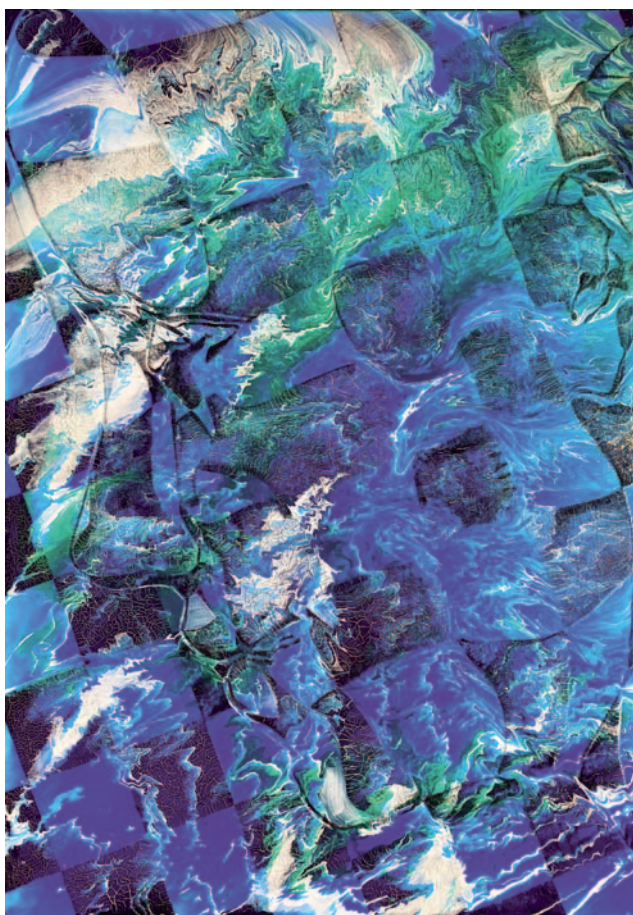
Toshihiro Hamano:
Zora – Dawn, tuš, akril, mineralni pigment
in zlato na papirju, 2022

Toshihiro Hamano se je rodil leta 1937 v mestu Takamatsu. Leta 1971 je ustanovil mednarodno prepoznavno japonsko umetniško skupino RYU, ki jo je uspel uveljaviti z mednarodnimi gostovanji po celem svetu. Leta 2005 je zaključil petnajstletni projekt poslikave budističnega centra v Nari, ustvaril je velike poslikave na premičnih paravanih in vratih, posvečena likovni upodobitvi življenja princa Shōtokuja. Pri njegovem delu gre za izčiščene likovne formulacije, ki delujejo magično, če že ne metafizično. Je dobitnik mnogih prestižnih mednarodnih nagrad in priznanj na bienalnih grafične in slikarske umetnosti. Dva krat smo ga nagradili tudi na Mednarodnem likovnem festivalu v Kranju.

Toshihiro Hamano:
Dusk – Somrak, tuš, akril, mineralni pigment in
zlato na papirju, 2022

Noriaki Sangawa je rojen leta 1971 v mestu Marugame. 1998 je zaključil specialko iz slikarstva na ALUO v Ljubljani. Veliko je razstavljal, tako na Japonskem kot drugod po Evropi. Raziskuje likovni izraz barvnega naključja, ki ga tkejo barve, ki se kot energija oceana pretaka na slikovnem polju. V Likovnem društvu Kranj – ZDSLU se mu ob tej priliki zahvaljujemo za izjemno sodelovanje pri Mednarodnem festivalu likovnih umetnosti.

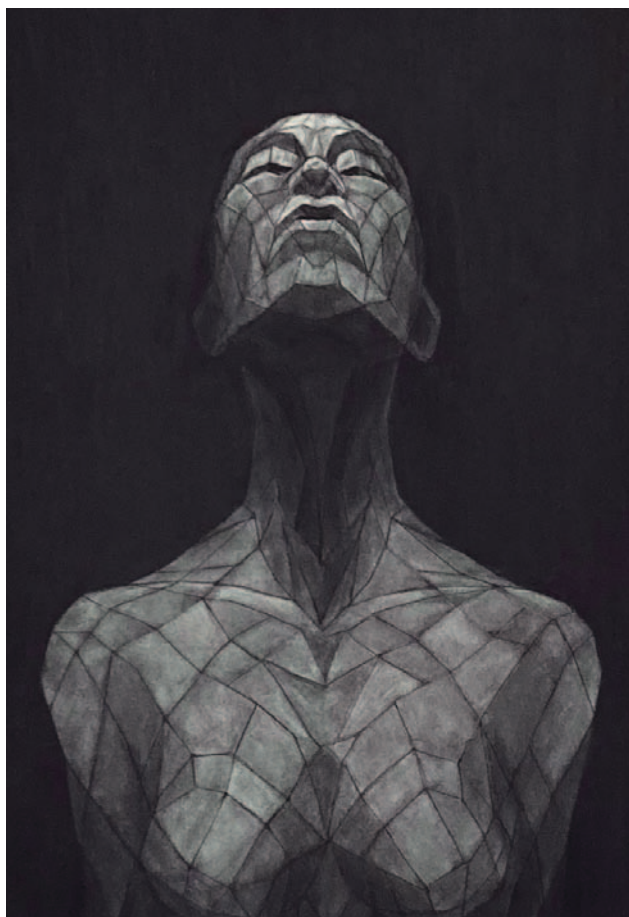
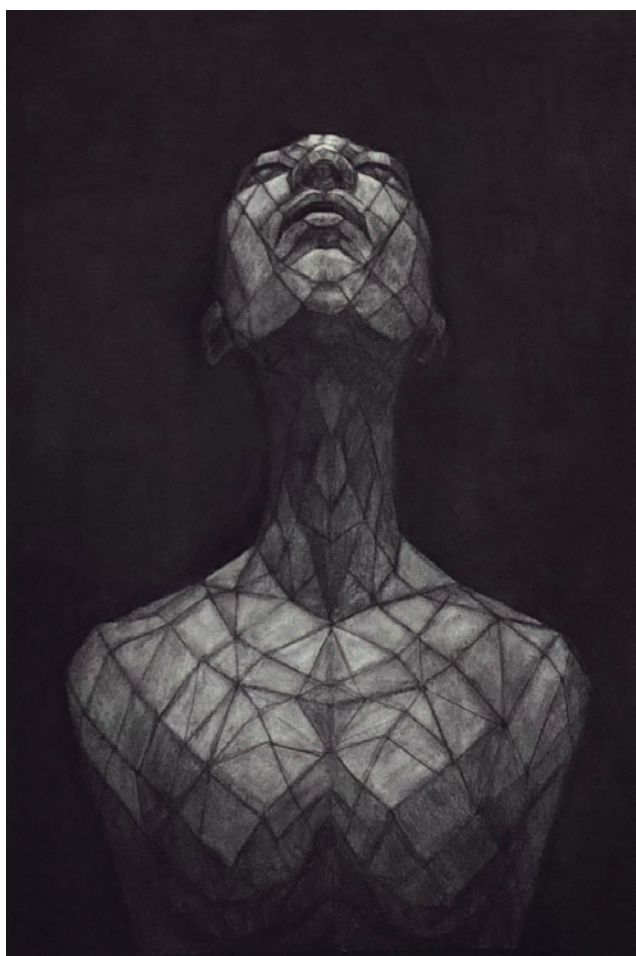

Noriaki Sangawa:
Ambivalenca, akril na platnu, 70 x 50 cm,
2022

Noriaki Sangawa:
Antinomija, akril na platnu, 100 x 70 cm,
2022

Yukiko Bito:
Existence 4, oglje na papirju

Yukiko Bito:
Existence 3, oglje na papirju

Yukiko Bito

Rojena leta 1973 v prefekturi Ehime. Po diplomi iz likovne pedagogike na Univerzi Kōchi leta 1998 se je zaposlila kot likovni pedagog. V množici razstav velja izpostaviti samostojne razstave v galeriji Space Sakaide, v Galeriji prefektore Kochi ter galeriji White Cube Takamatsu. Sodelovala je tudi na skupinski razstavi v Mestni galeriji Sakaide ter na razstavi skupine Ryu v Gorenjskem muzeju v Kranju. Leta 2022 je prejela nagrado Grand Prix na 6. bienalu Utazu Art Award.

Prizorišče - Osrednja mednarodna razstava:

Gorenjski muzej

- Galerija Mestne hiše
- Stebriščna dvorana
- Galerija v kleti Mestne hiše
- Galerija Prešernove hiše
- Klet Prešernove hiše

Zdenko Huzjan
Boštjan Jurečič
Janez Kardelj
Anka Krašna
Ludvik Pandur
Andrej Savski
Silvester Plotajs Sicoe
Viktor Šest

Irena Jeras Dimovska
Boge Dimovski
Andreja Eržen
Jože Eržen
Irena Gayatri Horvat
Lojze Kalinšek
Martina Marenčič
Goran Medjugorac
Miha Perčič
Eva Petrič
Jur Samec
Andreja Srna
Tomaž Šebrek
Iztok Šmajš Muni
Meta Šolar
Klavdij Tutta
Kaja Urh
Cveto Zlate

Slovenski avtorji po izboru kuratorke Nine Jeza

Izbor sodelujočih avtorjev iz širšega slovenskega okolja je opravila Nina Jeza in vanj uvrstila dvanajst avtorjev: Zdenko Huzjan, Boštjan Jurečič, Janez Keardelj, Anka Krašnja, Ludvik Pandur, Andrej Savski, Silvester Plotajs Sicoe, Viktor Šest.

Zdenko Huzjan je rojen 1948 v Lendavi. Je slovenski slikar ekspresivne figuralike, grafik in pesnik. Diplomiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani (prof. Gabriel Stupica) in obiskoval slikarsko specialko (prof. Janez Bernik). Prepoznaven je kot slikar (pregledna razstava slik, Moderna galerija Ljubljana, 1995; pregledna razstava risb, MGLC Ljubljana, 2000), grafik (pregledna razstava grafik, lesorezov, Umetnostna galerija Slovenj Gradec, 1994) in deloma kot kipar. Izdal je tudi pesniške zbirke. Univerza v Ljubljani ga je leta 1988 izvolila v naziv docenta in leta 1997 v naziv rednega profesorja risanja in slikanja na Pedagoški fakulteti Univerze v Ljubljani. Je prejemnik več nacionalnih in mednarodnih nagrad.

Zdenko Huzjan:
Nočka, asemblaž, 2000

Boštjan Jurečič:
Francis Rothkowitz,
akril na platnu,
2022

Boštjan Jurečič, rojen leta 1969 v Ljubljani, je leta 1991 diplomiral na višji stopnji ekonomske fakultete v Ljubljani, se potem lotil študija slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in ga zaključil z diplomom pri profesorju Gustavu Gnamušu leta 1998. Zaposlen je kot novinar v Uredništvu oddaj o kulturi na TV Slovenija. V svoji slikarski praksi raziskuje v širokem polju sodobne figuralike. Redno razstavlja doma in v tujini od tisočletja naprej. Ukvarja se s teorijo umetnosti, razvil je teorijo vzporednic in o vzporednicah med vizualno umetnostjo in glasbo. Leta 2020 je pri založbi Cambridge Scholars izšla njegova knjiga z naslovom *A Study of the Parallels between Visual Art and Music*.

Janez Kardelj je diplomiral na ALU v Ljubljani, smer slikarstvo. Deluje na področju slikarstva, glasbeno scenskem področju, kot pedagog-andragog, kot kulturni in družbeni kritik, organizator in kurator. Zavzemam se za zmago imaginacije nad realizmom in neodvisnost, svobodo in avtonomijo umetnosti. Spoštujem radikalno umetniško držo in preziram taktike in strategije v umetnosti. Slutim nujnost preusmeritve pozornosti od umetnika k umetniškemu predmetu in temeljne transformacije ekonomsko-političnega sistema.

Janez Kardelj:
**Kids are wondering through the waistland
collecting reusable goods,**
akril, pastel, kolaž, dekolaž na platnu,
140 x 100 cm, 2003

Anka Krašnja, akademska slikarka specialistka je diplomirala na ALU v Ljubljani leta 1976, leta 1979 pa je tam zaključila tudi specialistični študij slikarstva. Sedaj je redna profesorica za slikarstvo na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru. Svoja likovna dela je razstavljala na preko 100 samostojnih razstavah ter na preko 200 skupinskih razstavah doma in v tujini. Ustvarjala je na številnih domačih in tujih umetniških simpozijih in kolonijah in na povabilo sodelovala v različnih mednarodnih umetniških projektih. Njena dela so v stalnih zbirkah nekaterih galerij doma in v tujini. Za svoja likovna dela je prejela 17 nagrad in priznanj.

Anka Krašnja:
Oznanenje, platno, mešana tehnika, 1991

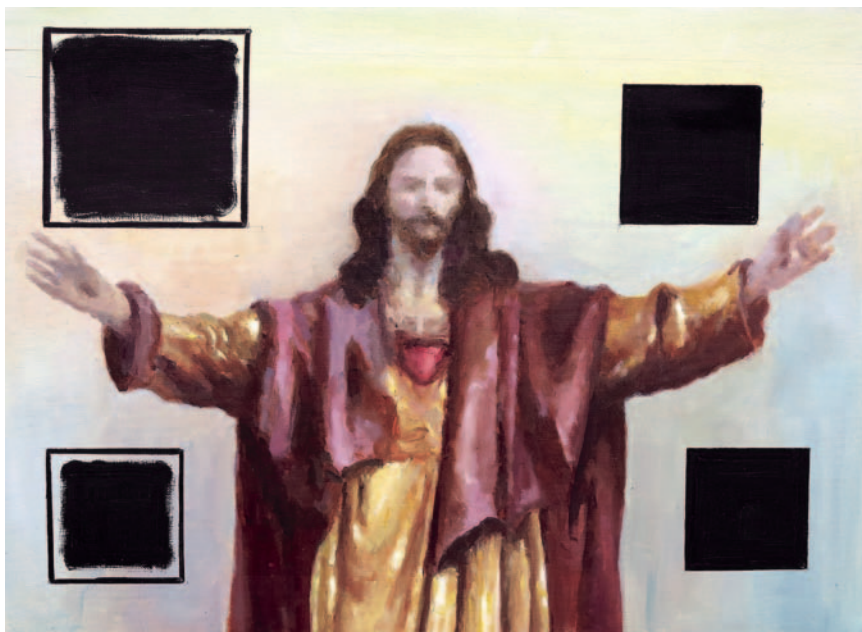

Ludvik Pandur:
Ecce Homo, diptih, olje platno,
2022

Ludvik Pandur se je rodil 1947 v Slovenj Gradcu v meščanski družini iz Lendave. V otroštvu so se z družino preselili v Maribor, kjer se je šolal do zaključka gimnazije. Slikarstvo mu je bilo pregovorno položeno v zibko, saj sta bila slikarja tudi očetov stric in oče Lajči Pandur. Namesto bolj predvidljive izbire ljubljanske akademije, kjer so poučevali očetovi zagrebški kolegi, se je odločil za študij slikarstva na akademiji v Zagrebu, da bi se »vrnil k izviru«, saj je tam izobrazbo pridobil že oče. Po zaključku študija slikarstva se je v Zagrebu pridružil mojstrski delavnici slikarja Krsta Hegedušića. Po očetovi smrti leta 1973 se je vrnil v Maribor, kjer ob rednih prekinitvah s potovanji v tujino in kolonijah po Sloveniji do danes plodovito ustvarja v ateljeju na Maistrovi ulici. Od prve samostojne razstave v mariborskem Razstavnem salonu Rotovž leta 1971 se je predstavil na številnih razstavah doma in v tujini, od Ljubljane, Pirana in Ptuja do New Yorka, Münchna in Madrida. Do upokojitve je bil priljubljen profesor na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru. Od leta 1980 je poročen z modno oblikovalko Boženo Pandur, umetniško nasledstvo pa je v rokah hčerke, plesalke Ane Pandur Predin.

Andrej Savski je rojen 1961 v Ljubljani. Je likovni umetnik, aktiven v polju sodobne umetnosti in slikarstva. Študiral na ALUO Ljubljana. Ustanovni član kolektiva IRWIN, skupine 5 slikarjev, ki deluje na področju sodobne umetnosti od leta 1983 in ustanovni član NSK (Neue Slowenische Kunst, 1984). Osnovna delovna metoda in koncept skupine Irwin sta kolektivno delo in retro princip. Tekom 1980tih smo ustvarjali vrsto primarno slikarskih projektov, vezanih na razmerja med umetnostjo, politiko in ideologijo. Od 1990tih dalje smo razvijali vrsto predvsem konceptualnih projektov, ki so se fokusirali na dialog med Vzhodom in Zahodom.

Andrej Savski:
Prerok The Prophet,
olje na platnu,
2020

Silvester Plotajs Sicoe:

Punk čopič in slikar,
olje na platnu, 160 x 40 cm,
2021

Silvester Plotajs Sicoe se je rodil 12. aprila 1965 v Ljubljani. Leta 1988 je diplomiral pri profesorju Emeriku Bernardu na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani ter tam nadaljeval podiplomski študij iz slikarstva pri profesorju Gustavu Gnamušu in iz grafike pri profesorju Lojzetu Logarju. Leta 1990 se je študijsko izpopolnjeval pri profesorju Martinu Tissingu na Akademiji Minerva v Groningenu na Nizozemskem. Od leta 1992 deluje kot svobodni ustvarjalec. Je dobitnik več nagrad, med drugim Študentske Prešernove nagrade leta 1987, Priznanje Univerze v Ljubljani za pomembna umetniška dela leta na področju slikarstva 2009, Priznanje Riharda Jakopiča leta 2013 in Nagrado Riharda Jakopiča leta 2021. Razstavljal je na skupinskih razstavah in imel mnogo samostojnih razstav doma in v tujini, nazadnje samostojno razstavo Punk kubizem decembra 2021 v Švicariji ter skupinsko Divji v srcu v Kvartrni hiši v Celju oktobra 2021. Kot svobodni umetnik deluje v Ljubljani.

Viktor Šest se je rodil 1956 v Ljubljani, mladost je preživel v Kamniku. Diplomiral je leta 1981 na oddelku za slikarstvo Ljubljanske Akademije za likovno umetnost in oblikovanje pod mentorstvom profesorja, slikarja, kiparja in grafika Kiarja Meška. Umetniškemu ustvarjanju se posveča kot slikar in ilustrator, je član Zveze društev likovnih umetnikov in član Društva likovnih umetnikov Maribor. Za svoje delo je prejel več nagrad: odkupna nagrada Umetnostne galerije Maribor, odkupna nagrada Graphothek Berlin, Glazerjeva listina za ilustracije v knjigi Zorka Simčiča, Trije Muzikantje ali Povratek lepe Vide. Ilustriral in opremil je veliko knjig ter kot oblikovalec lutk in scene sodeloval pri lutkovnih razstavah. V svojem ustvarjalnem obdobju je razstavljal na več kot 150 samostojnih in skupinskih razstavah.

Viktor Šest:
Brez naslova, oglje na papirju,
2022

Člani Likovnega društva Kranj - ZDSLU

Likovno društvo Kranj je kot organizator letošnjega 11. mednarodnega festivala likovnih umetnosti izmed svojih članov izbralo 18 članov za sodelovanje na razstavi v galerijah Gorenjskega muzeja. Izbor je maja 2022 na osnovi letošnjih festivalskih - tematskih izhodišč opravil umetniški svet Likovnega društva Kranj. V sklopu domačih avtorjev svoja dela nekoliko obširneje predstavlja akademski kipar Jože Eržen.

Boge Dimovski

Kipar Jože Eržen

Mala plastika kiparja Jožeta Eržena člana Likovnega društva Kranj se predstavlja z izborom 10. kiparskih del na temo Ecce Hommo. Erženova kiparska figuralna in portretna produkcija je nastala v glini. Glina je eden najstarejši, najpreprostejši, izjemen in nenadomestljiv kiparski material, ki se večinoma uporablja za modeliranje. Je naravnega izvora, prilagodljiva, gnetljiva, lahko je tekoča za vlivanje, je mehka, voljna, uporabna za vsakovrstne vsebine s plastično, kiparsko formo. Prednost oblikovanja v glini, je v raznovrstnosti, praktičnosti in neposrednosti izvedbe. Z modeliranjem je Jože Eržen dosegel volumen s katerim je posegel v prostor. Obvladoval je velikost, uravnoteženost, obliko, nagib in dimenzije. Vsestranskost ustvarjanja v glini je videl tako v zahtevnih kot preprostih »realističnih« študijah, umetniških upodobitvah, kot v skicah-krokijih, v dvodimenzionalnih in tridimenzionalnih prostorskih izvedbah. Med oblikovanjem je glino lahko dodajal ali odzema in v raznovrstne vsebine vnašal različne strukturne vzorce. Iz mehkega glinenega izdelka je naredil negativni mavčni kalup, ki služi za razmnoževanje enega ali več odlitkov v mavcu ali v drugih materialih kot sta npr. vosek, bron. Glinen izdelek je lahko žgal v keramični peči, nato patiniral, barval ali ohranil kot podobo v terakoti, kot artefakt.

Avtoportreti in portreti avtorjeve družine so upodobljeni realistično v naravni velikosti upodobljenca. V kiparskih delih je tradicionalen in sodoben, v smislu motivnih izvedb in uporabi materiala. Njegove male ambientalne plastike golih ženskih teles so poenostavljene, minimalizirane podobe, ki jih uvrščamo med modernistične, ekspresionistične smeri likovne umetnosti. Veliko njegovih kiparskih del, skulptur je tridimenzionalnih, stiliziranih, neposrednih, enostavnih izvedb. Poze ženskih aktov so umirjene in sproščene. Nekatere so sedeče, druge ležeče, tudi stoječe, postavljene v dvoje, kot par ali troje. Razlikujejo se tudi po materialu iz katerega so izdelane, ene patinirane v mavcu ali terakoti druge odlite v bron. Posamezna ženska telesa so grobo modelirana z zasekanimi rezi in črtnimi, strukturnimi poudarki in vijugastimi potezami v svežo mehko glino. Geometrijska kompozicija v skulpturah je včasih poenostavljena do popolne abstrakcije. Spomni nas na tridimenzionalne abstraktne kiparske objekte, podobe, kot arhaične artefakte, arheološke najdbe etruščanske umetnosti. Ženska telesa so geometrijsko in organsko zasnovana. Erženove male plastike vsebujejo atribut močno poudarjenih prsi kot pri Willendorfski Veneri. Drugi del konstruirano zasnovanih figuralnih podob daje videz nemirnega izraza z neponovljivo, domišljijско ustvarjalno vsebino in močno življenjsko energijo. Avtor si je svoje male kiparske stvaritve s pripovedno vsebino predstavljal kot večplastni, ploskovni strukturiran svet.

Jože Eržen:
Akt, bron, kamen,
28 x 15 x 15 cm

Kiparstvo Jožeta Eržena je zasnovano na logični, ploskovni, asimetrični in trdni figuralni kompozicijski upodobitvi. Geometrijski, poenostavljeni figuralni motivi kažejo na kubistični konstruktivizem in ekspresionizem. Zunanji robovi geometrijskih ploskev so zaobljeni, kar poudari ženske obline, ki so baročno mehke in tople. Avtorjeva »kubistična«, figuralna vsebina je sestavljena iz glinene gmote prstnih odtisov, zapisov na ženskih oblinah. Upodobljene starejše kiparske podobe kažejo na močna ženska telesa pri počitku. Videti je, da so imaginarni mali- veliki »kipci« nastajali hitro in odločno kot kroki ali študija, kot da so predloga za nastanek monumentalnih kiparskih del v javnem prostoru. Jože Eržen je v svojem izjemnem kiparskem opusu vizualno dovzeten, dinamičen in neposredno zgovoren. Njegova obsežna, raznovrstna kiparska produkcija predstavlja pomemben prispevek k slovenski likovni umetnosti.

mag. Boge Dimovski, muzejski svetnik, likovni kritik/recenzent

Jože Eržen:
Akt, patinirana žgana glina,
23 x 15 x 15 cm

Jože Eržen:
Akt, terakota, 23 x 15 x 15 cm

Jože Eržen:
Akt, terakota, 23 x 15 x 15 cm

Jože Eržen je rojen leta 1946 v Ljubljani. Študij kiparstva in grafike na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost je končal leta 1970. (prof. Z. Kalin, D. Tršar in M. Pogačnik). Leta 1967 je prejel študentsko Prešernovo nagrado (avtoportret v kararskem marmorju). Imel je okrog sto samostojnih razstav, sodeloval pa je na več kot 200 skupinskih razstavah, na različnih ex-temporih, bienalih in trienalih ter likovnih kolonijah. Živi in ustvarja v Kranju.

Irena Jeras Dimovska j

Na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani sem leta 1985 diplomirala slikarstvo ter leta 1988 končala še magistrski študij konzervatorstva in restavratorstva. Članica ZDSLU in LDK sem od leta 1990, članica ZUŠL pa od leta 2015. Do sedaj sem imela dvaintrideset samostojnih ter preko 200 skupinskih razstav. Za svoje delo sem prejela štiri nacionalne in štiri mednarodne nagrade in priznanja. Živi in ustvarja v Kranju.

Irena Jeras Dimovska:

Brez izhoda, akril na platnu, 60 x 40cm, 2022

Boge Dimovski

Slikarstvo je diplomiral na ALU v Ljubljani leta 1978 ter istega leta postal tudi član DSLU. Na isti Akademiji je končal podiplomski specialistični študij restavratorstva in konservatorstva ter podiplomski specialistični študij grafike. Leta 1987 si je pridobil naziv docenta grafike na Univerzi v Ljubljani ter leta 1990 naziv docenta za grafiko in risanje na Univerzi Cirila in Metoda v Makedoniji. Od leta 1987 je zaposlen Mednarodnem grafičnem likovnem centru v Ljubljani, kjer deluje kot kustos in restavrator z nazivom muzejski svetnik. Je član slovenskih likovnih kritikov. Ukvarja se s kuratorstvom in piše likovne recenzije. Od leta 2006 je vpisan v razvid samostojnih likovnih ustvarjalcev s polovičnim delovnim časom. Do sedaj je imel triinpetdeset samostojnih razstav, sodeloval pa je na preko štiristo skupinskih razstavah doma in v tujini. Za svoje delo je prejel šest nacionalnih ter štirinajst mednarodnih nagrad.

Boge Dimovski:

Brez naslova, baker, terakota, 38 x 37 x 35 cm, 2022

Andreja Eržen je leta 2009 diplomirala iz slikarstva in likovne teorije na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani pri prof. Francu Novincu in prof. dr. Jožefu Muhoviču. Deluje na področju slikarstva, instalacije, grafike, ilustracije, animacije in grafičnega oblikovanja. Že vrsto let se posveča instalacijam s poslikanimi svetlobnimi in kinetičnimi objekti, ki obsegajo tudi intervencije v urbani javni prostor. Do sedaj je imela več samostojnih in skupinskih razstav v Sloveniji in tujini. Leta 2013 je prejela priznanje za kvaliteto likovnih del na 2. Mednarodnem festivalu likovnih umetnosti Kranj – ZDSLU 2013. Leta 2015 pa je prejela odkupno nagrado Gorenjskega muzeja na 4. Mednarodnem festivalu likovnih umetnosti Kranj – ZDSLU 2015. Je članica ZDSLU in ima status samostojne ustvarjalke na področju kulture. Živi in ustvarja v Kranju in v Goričanah pri Medvodah.

Andreja Eržen:

Brez strahu (del), instalacija, baloni, risba akril, preproga, škatlice iz pleksi stekla, led žarnice, injekcijske igle; 3 x 3 x 3 m; 2016 - 2022

Irena Gayatri Horvat je bila rojena v Zagrebu, ker je tudi končala Likovno akademijo, pri prof. Miroslavu Šuteju. Na študijskih potovanjih je preučevala mnoge kulture sveta, doživetja prenaša v slike in v poezijo. Ob likovni dejavnosti in sodelovanju na številnih projektih, samostojnih in skupinskih razstavah, sodelovala je na več mednarodnih umetniških simpozijih doma in po svetu. Članica je Hrvaškega društva likovnih umetnikov (HDLU) Zagreb. V Sloveniji na umetniškem področju deluje že od leta 2006 (sodelovanja na različnih likovnih srečanjih), resno pa po preselitvi v Slovenijo, ko se je začela pojavljati na nešteti skupinskih razstavah. Od 2012 je član stanovskega društva ZDSLU, in Likovnega društva Kranj. Ob slikarstvu se je posvetila tudi art-terapiji, skupinskim projektom z otroki in odraslimi (mandala).

Irena Gayatri Horvat:
EVA, mešana tehnika na platnu,
120 x 40 cm, 2021

Lojze Kalinšek:

Ecce Homo MMXXII, akril na platno, diptih, 100 x 160 cm, 2022

Lojze Kalinšek

Slikar in fotograf se je rodil leta 1956, leta 1977 pa je diplomiral na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Po končanem študiju se redno udeležuje likovnih kolonij, simpozijev in srečanj doma in v tujini, kjer si likovni ustvarjalci izmenjujejo izkušnje ter v različnih okoljih bogatijo ustvarjalno inspiracijo. Je član Društva slovenskih likovnih umetnikov in Likovnega društva Kranj. Ukvarja se tudi z ilustracijo, fotografijo in oblikovanjem na grafičnem in tehničnem področju. V več kot 40 letnem ustvarjalnem obdobju ima za seboj več kot 90 samostojnih in več kot 250 skupinskih razstav svojih likovnih del v več kot 20 državah širom po svetu, kjer njegova dela krasijo razne umetniške zbirke.

Martina Marenčič je rojena leta 1980 v Valjevu (SRB). Po Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo, smer grafično oblikovanje, se je vpisala na Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, smer kiparstvo, in jo zaključila pod mentorstvom prof. Matjaža Počivavška in doc. mag. Jureta Smoleta. Kot samozaposlena v kulturi, kiparka, je delovala na področjih kiparstva, izdelave rekvizitov in scenografij za gledališče, film in televizijo ter izdeluje uporabno keramiko. Je članica ZDSLU in HDLU Istre ter predsednica umetniškega sveta Likovnega društva Kranj. Zadnjih 18 let aktivno deluje na področju kulture, o čemer priča velik nabor razstav, gledaliških predstav in performansov tako doma kot v tujini. Trenutno živi in ustvarja v Kranju.

Martina Marenčič:

Yuppie na oddihu, žgana glina, silikon, usnje, najlon, akrilne barve, 2013

Goran Medjugorac

Rojen leta 1972. Diplomiral je iz slikarstva leta 2002 pri prof. Gustavu Gnamušu na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Leta 2011 je magistriral na Fakulteti lepih umetnosti v sklopu univerze v Barceloni (Facultat de Bellas Artes de la Universitat de Barcelona). Od leta 2004 do 2016 je živel na različnih krajih po svetu, kjer je svoja dela razstavil v sklopu samostojnih in skupinskih razstav. Po letu 2009 se je začel posvečati predvsem risbi na papirju, kasneje pa še slikanju z oljem. Risbe na papirju so bile razstavljene v ljubljanski Mestni hiši in na Likovnem salonu Celje. Svoje ilustracije je prispeval za celostno podobo festivala Druga godba, za 25. Bienale industrijskega oblikovanja-BIO 25 ter revijo GEA.

Goran Medjugorac:
Ženski akt v Murgljah,
olje na platnu, 2022

Miha Perčič je rojen leta 1972 v Kranju. Na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani je diplomiral leta 1997. Leta 2002 je končal podiplomski študij grafike, pri prof. Branku Suhyju in si pridobil naziv magister likovnih umetnosti. Sodeluje na samostojnih in skupinskih razstavah doma in po svetu. Na bienalu ALPE-JADRAN v Kranju 2013, je prejel priznanje za kakovost likovnih del. Nagrado Gorenjskega muzeja za kvaliteto likovnih del 2017 pa je prejel na 6. Mednarodnem festivalu likovnih umetnosti Kranj - ZDSLU 2017. Dela kot samostojni kulturni delavec. Je član Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov (ZDSLU).

Miha Perčič:
Figura 12.01.24.04.2022, linorez platno,
80x 80 cm, 2022

Eva Petrič je rojena leta 1983 v Kranju. 2005 diploma psihologija in vizualna umetnost, Univerza Webster, Dunaj; fotografija mentor Herve Mansard, film mentor Joshua Sinclair, 2010 magistririj iz novih medijev, Transart Institute Berlin/Danube University Krems. Fotografija mentor Lucien Clergue, vizualna umetnost mentorica Martina Corgnati. Njena dela so bila med drugim izbrana za Kairo Bienale 2019, BIAB bienale 2012 in 2015 na Kitajskem, za 2013 Hongkong Art Walk, za 2011 IPC New York, in za Display of the century v ACF New York v 2015. Trenutno je dvoje njenih del na Mednarodni vesoljski postaji v okviru kolekcije Mo-nogallery. Dela v Ljubljani, na Dunaju in v New Yorku.

Eva Petrič:

Rubikova kocka št. 5, fotografija manipulirana v analogni temnici, kaširana na Forex plošče; 60 cm x 180 cm (v 3 delih); 2019

Jur Samec

Diplomiral je iz smeri slikarstvo na Šoli za risanje in slikanje - Visoki strokovni šoli pri docentu Mladenu Jernejcu, magistru umetnosti, in docentu dr. Jaku Bonči. Organiziral in sodeloval je pri številnih kolonijah in razstavah v Sloveniji in v tujini. Štiri leta je prejemal štipendijo MOL za nadarjene, leta 2004 pa je prejel priznanje za izjemno kakovostna dela Šole za risanje. S svojimi deli je sodeloval na razstavah v Sloveniji in v tujini. Leta 2021 je prejel Častno in posebno priznanje za sodelovanje na 10 International Triennial Of Graphic Art Bitola (ITG Bitola) in Priznanje za kvaliteto likovnih del na 10. festivalu umetnosti Kranj (Urbani Pejsaž).

Jur Samec:

Avtorjev kokon (Avtokokon),
PVC in svila, 185 x 50 x 40 cm,
2009-2022

Boge Dimovski

Portret kot fragmentarni del telesa

Letošnji 11. Mednarodni Festival likovne umetnosti Kranj povezuje avtorje, ki se v likovni umetnosti ukvarjajo s temo figuralike. Člani umetniškega sveta so za razstavo sprejeli tudi portretna dela v naravni velikosti kot fragmente ali dele človeškega telesa. Prispela dela so različna tako po kakovosti, načinu in izvedeni tehniki.

Portret predstavlja del telesa, kader oziroma človeško glavo, obraz. Upodobljen je lahko v kiparski, slikarski in grafični tehniki ali kot fotografija določene osebe. Portrete so v likovni umetnosti upodabljali na starem bližnjem vzhodu že od prazgodovinskega obdobja. Upodabljali so znane in pomembne osebnosti iz zgodovine z namenom, ohranjati spomin in »nesmrtnost«¹ vplivnih vladarjev, faraonov, imperatorjev, voditeljev, mecenov, cerkvenih dostojanstvenikov in uglednih posameznikov, znanstvenikov, kulturnikov, filozofov, predvsem cenjenih ljudi za časa življenja in kasneje, posmrtno. Portrete so izdelovali v dvodimenzionalni (reliefi) ali tridimenzionalni izvedbi v različnih likovnih tehnikah in materialih kot so les, glina, kamen, kovina (bron). Portretne izvedbe so lahko nadnaravne ali naravne velikosti. Poznamo tudi miniaturne portretne podobe, ki so jih uporabljali predvsem na medaljah in kovancih. Med kiparsko upodobljene portrete štejemo tudi posmrtno maske. Tradicija izdelovanja posmrtnih mask se je ohranila do današnjih dni. Tridimenzionalni portreti dopuščajo ogled portretiranih iz vseh strani. Dvodimenzionalne portretne podobe so navadno upodobljene v tradicionalnih slikarskih tehnikah, ki jih poznamo skozi umetnostno zgodovino stenskega slikarstva, štafelajnega slikarstva, mozaika, vitraja, ter risarskih tehnik na papirju kot je svinčnik, tuš, oglje, lavirana risba, v grafičnih, umetniških tehnikah visokega, globokega in ploskega tiska in v miniaturnih knjižnih iluminacijah na papirju.

Portretne upodobitve zasledimo že v Mezopotamiji, pri arheoloških najdbah v starem Egiptu, (portretni reliefi, sfinge, sarkofagi), Asiriji, antični Grčiji, (helenistični kiparji, Silanion, Lizip, Poliklet, Skopas), pri Etruščanih in starem Rimu, v večjem številu pa so se ohranili v grobnicah, (artefakti) ali zasutih krajih npr. v Knososu, na stenskih poslikavah, ženski portreti iz Pompejev, v zgodnjem krščanstvu in Bizancu, ter nadaljnjih zgodovinskih obdobjih kot so romanika, gotika, renesančna umetnost, realistični portreti 15. stoletja in v vseh naslednjih stoletjih do danes. V zahodni Evropi so prevladovali realistični portreti, intimni, idealizirani, naturalistični ali abstraktni, ter satirični portreti (karikature). Portretirana je lahko ena oseba, dve, ali več zato govorimo o skupinskih portretih. Portretirane osebe lahko upodabljamo iz profila, prednjega pogleda ali iz tričetrtinskega pogleda. Večino upodobljenih portretov najdemo v stoječem ali sedečem položaju. Portrete opredeljujemo in ocenjujemo po zahtevnosti in kakovosti, ločujemo jih po vsebini, tehniki, aktualnem slogu in po obdobju, času nastajanja.

V preteklih zgodovinskih obdobjih je večino portretnih upodobitev nastalo posmrtno. Portretne upodobitve na pokopališčih predstavljajo v krščanski umetnosti največjo portretno galerijo na odprtem. Te upodobitve so izvedene v trajnejših materialih in tehnikah, od kiparskih tehnik kot je relief ali tridimenzionalne izvedbe v kamnu, bronu, betonu, do »fotografij«.

S prvo portretno fotografijo nastalo leta 1838, je postalo portretno fotografiranje zelo popularno in zaželeno. Fotografske upodobitve so bile najprej analogno zasnovane, najprej črno-bele, kasneje tudi barvne. V zadnjih tridesetih letih konca 20. stoletja, je z razvojem digitalne tehnologije postalo fotografiranje rutinsko, vsakodnevno, »neomejeno«. Portretne fotografije so začele nastajati ob različnih priložnostih kot so rojstnodnevne obletnice, poroke, rojstva, valetе, mature, diplome, potovanja, družinski izleti, vsakodnevne dejavnosti pa tudi pogrebne slovesnosti. Današnja sodobna, digitalna tehnologija omogoča ekonomično ugodno, hitro in številčno produkcijo portretnih fotografskih posnetkov in samopodob-selfijev.

Mag. Boge Dimovski, muzejski svetnik, likovni kritik/recenzent

Andreja Srna

Rojena leta 1992 na Jesenicah. Leta 2014 je diplomirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je pri profesorju Milanu Eriču leta 2017 iz slikarstva tudi magistrirala. Med nagradami za njeno delo velja izpostaviti nagrado Grand Prix (1. Slikarski Ex-tempore Bled) ter nagrado Grand Prix oziroma Nagrado Galerije FO.VI (10. Mednarodni Ex-tempore Ptuj). Imela je več samostojnih razstav v Sloveniji, dve njeni deli pa sta bili izbrani v stalno zbirko Ministrstva za zunanje zadeve. Bila je dvakratna udeleženka na Mednarodnem likovnem simpoziju Slovenija. Živi in ustvarja v Bevkah in Radovljici.

Andreja Srna:

Drugo mnenje, olje na platnu,
100 x 70 x 3 cm, 2021

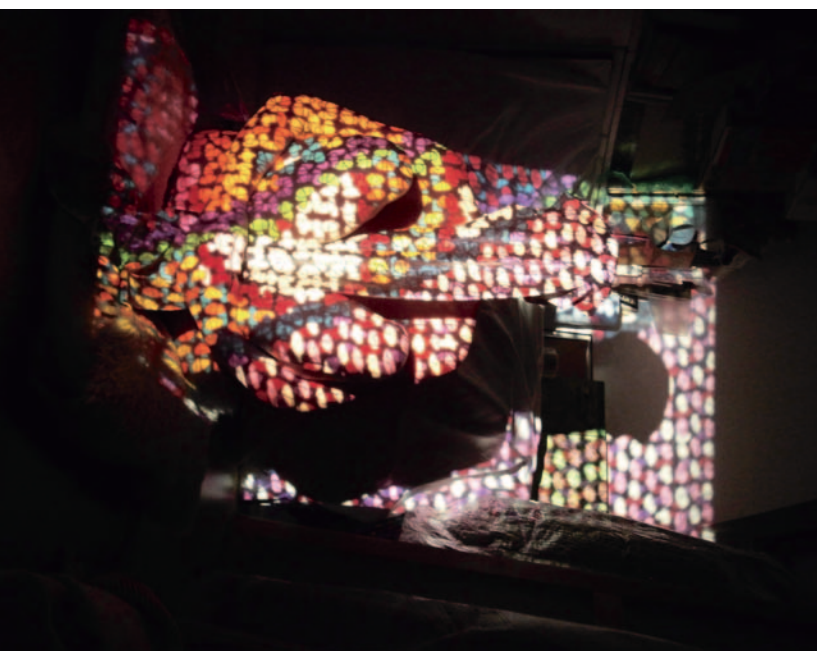

Tomaž Šebrek

Rodil se je 1963 v Kranju. Likovno znanje si je pridobil po zahtevnejši samoiniciativni poti. V njegovih delih zaslutimo predvsem osebno obarvane likovne meditacije o naravi in človeku oziroma likovno iskanje njunega bistva. Osnovno likovno dejavnost posveča grafiki. Deluje na področju kiparstva, ki mu predstavlja dominantno vlogo njegovega ustvarjanja. Značilnost umetnikovega izražanja je pestrost likovnih ciklusov, ki zajemajo, slikarske, grafične ali kiparske rešitve. Prisotnost v likovni umetnosti razume kot nezaključeno področje izobraževanja in raziskovanja. Je član ZDSLU in Likovnega društva v Kranju. Leta 2020, dve deli izbrani za stalno zbirko Ministrstva za zunanje zadeve.

Tomaž Šebrek:

Novodobnik, žgana glina, 18 x 18 x 18 cm,
2022

Iztok Šmajš Muni

V letih 1973-77 je obiskoval Pedagoško akademijo v Ljubljani. Šolal se je tudi v tujini, med drugim na mednarodni univerzi Verbanò, Vincaglio v Italiji in po programu ICCP v Santa Barbari v ZDA. V Verbanu je bil kasneje imenovan za častnega profesorja. Od 1980 je samozaposlen v kulturi in deluje na področju vizualnih umetnosti, glasbe, filozofije, poezije in fotografije. 1993 je pridobil status umetnostnega kritika. Imel je številne razstave tako doma kot v tujini in bil štipendist simpozija novega slikarstva v Kanadi. V tujini – Rotterdam, London, Ženeva, New York, Toronto – se je uveljavil s predstavitvami svojih fotografskih konceptov (fotografija z risbo ali sliko).

Iztok Šmajš Muni:

Diptich, mešana tehnika

Meta Šolar

Rojena je leta 1989 na Jesenicah. Študirala je slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je leta 2014 tudi diplomirala. Je članica Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov in Likovnega društva Kranj. Razstavlja je po Sloveniji in svetu. Med drugim v Londonu, Tokiju in na Dunaju. Oktobra 2016 je bila na enomesečni umetniški rezidenci v Cité Internationale des Arts v Parizu. Živi in ustvarja v Radovljici.

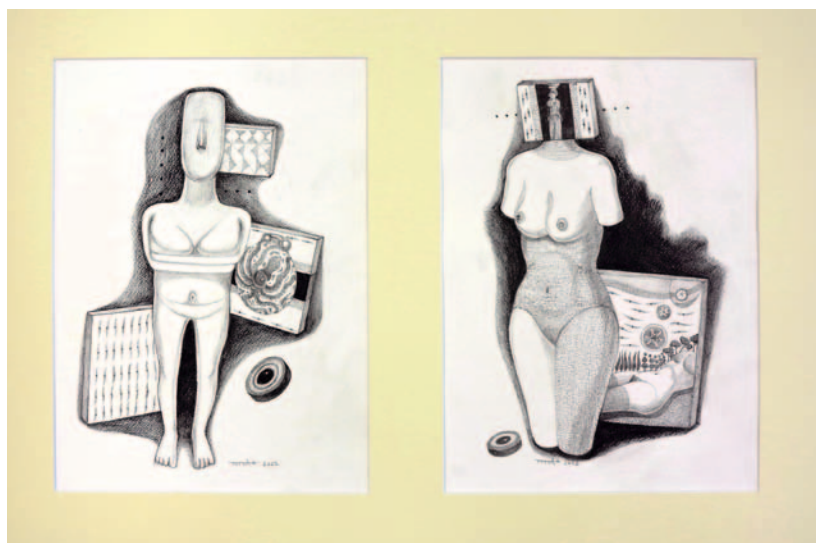
Meta Šolar:

Prazen krog in Manjkajoči del, akril na platnu in olje na plošči, diptih 100 x 80 cm in ø10 cm, 2021

Klavdij Tutta

Rojen leta 1958 v Postojni. Po končani Šoli za oblikovanje v Ljubljani je nadaljeval šolanje na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je pri profesorju Bogdanu Borčiču zaključil diplomski in podiplomski študij grafike. Imel je prek 200 samostojnih razstav, sodeloval pa je na več kot 380 skupinskih razstavah doma in po svetu. Za svoje delo je prejel več kot 70 domačih in mednarodnih priznanj. Med nagradami izstopajo tiste, ki jih je prejel na mednarodnih bienalnih v Ljubljani, Barceloni, Seulu, Cadquesu ter Beljaku. Za dosedanje delo je prejel nagrado ZDSLU – Hypo Alpe Adria Bank. V Kranju je prejel veliko Prešernovo plaketo za področje kulture, Prešernovo plaketo MO Kranj in kositrno medaljo. Poleg tega velja omeniti nagrado kritike na Utazu award Kangawa na Japonskem in pa priznanje Societe Arts Sciences Lettres v Parizu. Ponaša se tudi z nazivom častnega občana Mestne občine Nova Gorica.

Klavdij Tutta:

Iz risarskega dnevnika, grafit na papirju, 2022

Kaja Urh

Rojena je leta 1988 v Kranju. Diplomirala (2012) in magistrirala (2017) je iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Od leta 2021 poučuje risanje in slikanje ter likovno teorijo na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani. Samostojno se je predstavila v Salonu Galić (Split, 2018), galeriji KiBela (Maribor, 2015), galeriji Simulaker (Novo mesto, 2015) itd. in na skupinskih razstavah, med drugim na Bienalu likovnih vizij - Etike(te), Jakčev dom, (Novo mesto, 2019), Salon des Beaux Arts, Carrousel du Louvre, (Pariz, 2018), Trienalu mladih umetnikov – Premiera, Galerija sodobne umetnosti (Celje, 2015, 2018), Transform in Art Education, Constantin Brancusi Gallery (Bukarešta, 2014) itd. Za svoje delo je prejela nekaj priznanj in nagrad.

Kaja Urh:

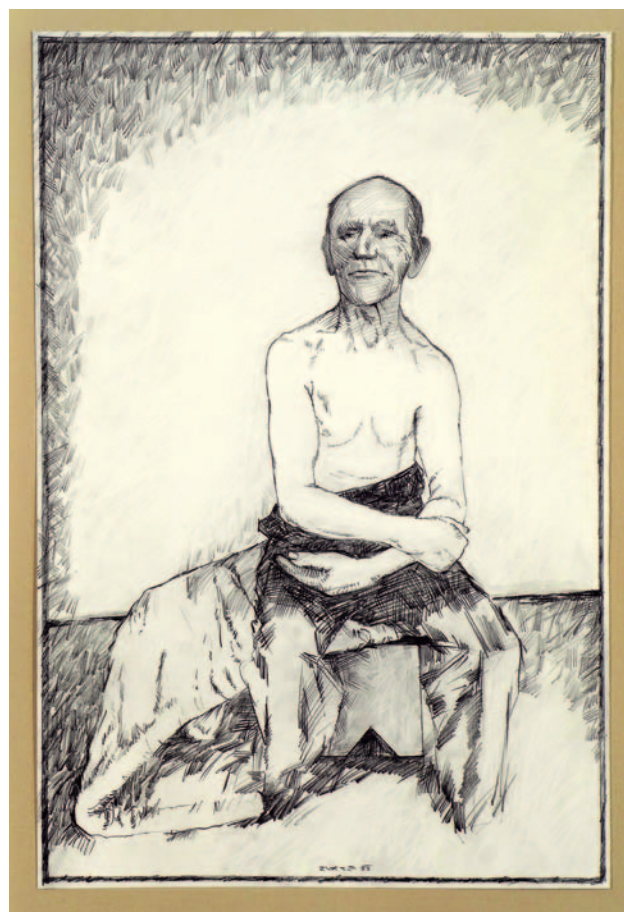
In your face, akril na platnu,
80 x 60 cm, 2018

Cveto Zlate

Leta 1977 je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, diplomu tretje stopnje je opravil leta 1980 pri prof. Janezu Berniku. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko, fotografijo in uporabno grafiko. Do sedaj je imel 20 samostojnih razstav in blizu 100 skupinskih razstav.

Cveto Zlate:

Brez naslova, grafit na papirju,
2022

Tomasz Awdziejczyk

Rojen v Varšavi. Študiral na Fakulteti za likovno umetnost Univerze Torun in Akademiji za likovno umetnost v Varšavi. Dela T. Awdziejczyka so med drugim v Škofijskem muzeju v Drohiczinu, Narodni galeriji Kutaisi v Gruziji, Umetnostni galeriji Zervas v Patrasu v Grčiji, Galeriji BWA v Olkusu. Je predavatelj na podiplomskem študiju trgovcev z umetninami in zbiratelj Poljske akademije znanosti. Leta 2011 je prejel nagrado »Zasluge za poljsko kulturo« od ministra za kulturo in narodno dediščino. Je podpredsednik Kulturne fundacije Silk Road in predsednik Fundacije V ART.

Tomasz Awdziejczyk:

Human Affairs, akril na printu,
70 x 100 cm, 2016 - 2022

Poljska

Ovidiu Batista

Batista, rojen v mestu Barlad leta 1987, je študiral na univerzi v Umetnost in oblikovanje v Temišvaru (Romunija). Leta 2009 se je preselil v Ecole de Beaux Art de Metz (Francija) v prvem letniku magistriral, leta 2010 pa pridobil rezidenco na Fundación CIEC Betanzos-A Coruna (Španija), kjer ga delal v smeri diplomiranja z magisterijem iz jedkanja, Litografija in sitotisk. Od leta 2012 je umetnik sodeloval z BetterPress Studio v Rimu (Italija), ki izvaja delavnice sitotiska in a nekaj razstavnih projektov, pri čemer sodeluje tudi pri sodelovanje z drugimi mednarodnimi umetniki v Rimu in regija Toskana. Številni Batistini projekti raziskujejo vidike vsakdanjega življenja življenja, vključno s konfliktom med zavestnim in nezavednim razmišljanja in delovanja med posamezniki v sodobne družbe. Sodeloval na več skupinskih razstavah doma in v tujini.

Ovidiu Batista:

La dictatura de la belleza, akril na platnu,
80 x 60 cm, 2018

Romunija

Valentina Di Vita

Rojena v Ericeju, južni Italiji leta 1980, sem obiskovala Akademijo za likovno umetnost v Palermu, kjer sem diplomirala iz slikarstva. Tematiko portreta sem poglobila v slikarstvo, risbo in fotografijo. Živim in delam v Furlaniji.

Valentina Di Vita:

Brez naslova, akril in kolaž na platnu, 2022

Lucija Jelić

Rodila se je leta 1996 v Zadru. Leta 2015 je diplomirala na Šoli za uporabno umetnost in oblikovanje v Zadru z nazivom slikarski oblikovalec. Istega leta se je vpisala na študij kiparstva na Akademiji za likovno umetnost v Zagrebu, kjer je diplomirala leta 2022. V okviru programa Erasmus se je eno leto izobraževala na Facultad de Bellas Artes Univerze Complutense v Madridu, in je bila dobitnica dveh rektorjevih nagrad za timsko znanstveno in umetniško delo ter priznanja akademskega zbora za najboljšega študenta v razredu.

Lucija Jelić:

Skulptura

u neorijentabilnom prostoru,

železo in papir, 190 x 50 x 90 cm,

2022

Petar Koši

Rojen leta 1995. Leta 2015 se je vpisal na Akademijo likovnih umetnosti v Zagrebu, smer kiparstvo. Preko programa studentske izmenjave v 2018. vstopi na Universidad de Bellas Artes v Granadi v Španiji. Leta 2020 je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Zagrebu in pridobil akademski naziv magister kiparstva. Med študijem je prejel dve rektorjevi nagradi za timsko znanstveno in umetniško delo ter nagrado akademskega sveta ALU najuspešnejšim diplomantom. Leta 2021 je postal član HULULK. Sodeloval je na številnih skupinskih razstavah in razstavlja samostojno.

Petar Koši:

Ego /Eros – sječište,

poliester, oglje, figura 1: 190cm,
figura 2: 175cm, 2022

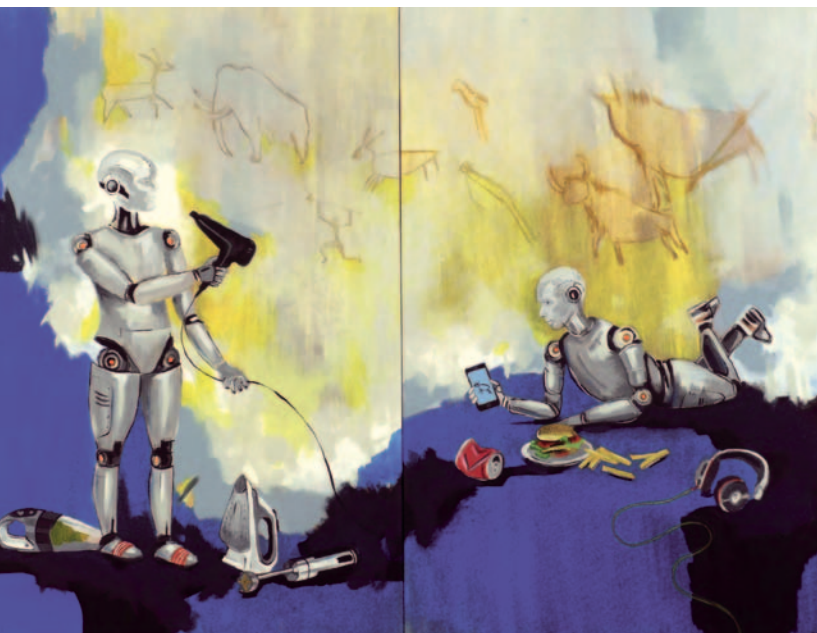

Silvana Konjevoda *(po izboru HDLU Istre)*

Rođena u Rijeci (HR) gdje je i diplomirala je na Pedagoškom fakultetu, na odsjeku likovne kulture – izborni kolegij: grafika s pismom i primijenjena grafika (prof. Josip Butković). Bavi se slikarstvom i pedagoškim radom. Izlagala je na brojnim skupnim izložbama i imala nekoliko samostalnih izložbi. Dobila je brojna priznanja i nagrade za autorski i pedagoški rad. Članica je Hrvatskog društva likovnih umjetnika Rijeka i Hrvatskog društva likovnih umjetnika Istre. Živi i radi u Rijeci.

Silvana Konjevoda:

Rajski vrt, mešana tehnika na papirju,
40 x 30 cm, 2022

Melanie Joch

Rojena leta 1974 v Leonbergu v Nemčiji. 1994-1998 je študirala vizualne komunikacije na Akademiji Merz v Stuttgartu s poudarkom na grafičnem oblikovanju in umetnosti, leta 1998 diplomirala. Po diplomi se je preselila v Avstrijo na Koroško in od takrat dela kot grafična oblikovalka (oglaševalska agencija, turizem, poslovanje, oblikovanje revij, ilustracij in marketing). Kot samostojna umetnica dela že več kot 30 let. Za njena abstraktna dela so značilne ekspresionistične linije ter menjava barve/redukcije ter bogastvo detajlov kot kontrapunkt drzni ravnosti. V njenih delih postajajo vse pomembnejši tudi grafični elementi in tipografija.

Melanie Joch:

Brez naslova (diptih), akril na platnu, 2022

Avstrija

Inês Matos:
Not A Big Fan Of Chocolate,
vezeni sitotisk, 2022

Inês Matos

Rojena leta 1992 v Lizboni (PT). Živi in dela med Ljubljano in Lizbono. Ines Matos deluje na področju sodobne grafike. Trenutno obiskuje magistrski študij grafike na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Pred tem je študirala oblikovanje, s poudarkom na grafiki in komunikaciji pri IADE Creative Univerza v Lizboni. V zadnjih dveh letih je imela prvo samostojno razstavo v tujini in je sodelovala na več skupinskih razstavah doma in v mednarodnih kulturnih prostorih.

Portugalska

Petar Mošić

Petar Mošić rojen leta 1981 v Beogradu je končal doktorski študij umetnosti na Fakulteti likovnih umetnosti v Beogradu, pod mentorstvom prof. Anđelke Bojović. Sodeloval je na osemnajstih samostojnih in več kot sto skupinskih razstavah doma in v tujini ter na mednarodnih projektih in rezidencah. Bil je večkrat nagrajen doma in v tujini. Dela Petra Mošića so v številnih zasebnih in javnih zbirkah doma in v tujini, kot so Muzej Hercegovine v Trebinju, Muzej Srema, Prva kragujevaška gimnazija, zavarovalnica »Wiener Städtische«, hotel »Courtyard by Marriott Belgrade City Center«, Fakultete za dramsko umetnost v Beogradu, a krasi tudi več javnih zgradb v Beogradu v obliki freske. Od 2016 do 2018 je bil član sveta galerije Fakultete likovnih umetnosti v Beogradu. Živi in dela v Beogradu.

Petar Mošić:

V svojih mislih, oglje na papirju,
70 x 50cm, 2022

Perrier Noël

Rojen v 1976 v mestu Agen (FR). Živi v Parizu, dela v Montreuilu. Njegovo delo v glavnem odraža njegove zbirke in hobije: DVD-ji, stripi, umetniške revije, shranjene na njegovih natrpanih policah, vse polzijo na njegovih slikah. V njegovih slikanih kolažih ga zanima, kako lahko različne ikonografske reference medsebojno delujejo in ustvarjajo novo harmonijo, pa tudi nekaj zabave. V seriji »Bolj ali manj« naredi nekaj pristranskih kopij slik ali portretov igralcev, ki jih občudujem, s poudarkom na potezah čopiča in barvnih lisah. Kot v nekem »pop impresionizmu«.

Perrier Noël:

Sylvester S., akril, 81 x 60 cm,
2019

Ivana Ožetski

Rojena leta 1971 v Zagrebu (HR). Diplomirala na Akademiji likovnih umetnosti v Zagrebu, pedagoški oddelek, smer slikarstvo v razredu prof. Eugene Kokot. Leta 2016 je zaključila podiplomski študij slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani z magistrsko nalogo Senca in njena barva (mentorja: doc. Ksenija Čerče, prof. dr. Jure Mikuž). Je članica Hrvaškega društva likovnih umetnikov (HDLU), Hrvaškega društva neodvisnih umetnikov (HZSU) in Hrvaškega društva likovnih umetnikov in likovnih kritikov (HULULK).

Ivana Ožetski:
Zbiranje, akril na platnu,
2008

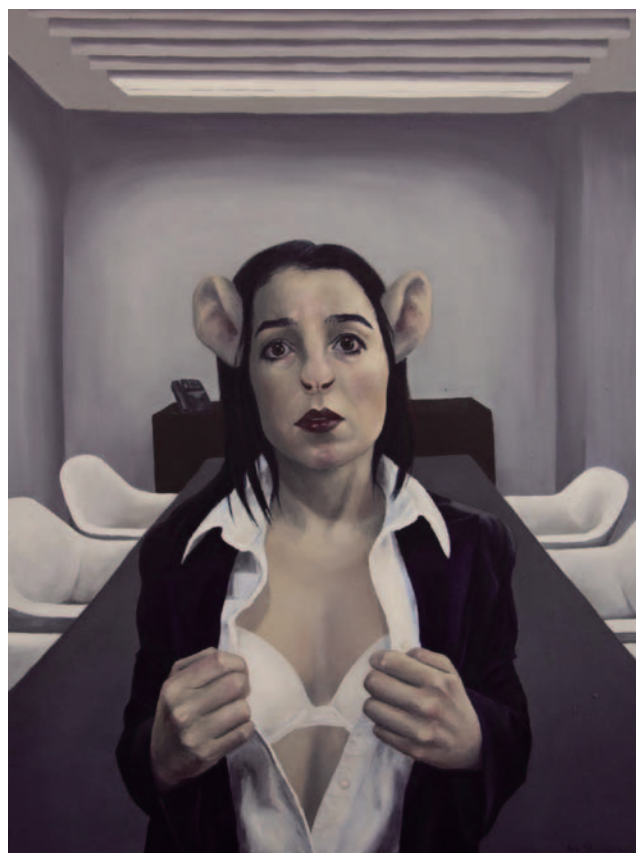

Alejandro Quesada Legido

Alejandro Quesada Legido je član najobsežnejše umetniške družine v Španiji je sin slikarja in karikaturista Fernanda Quesade in slikarke Ane Legido. Družinsko okolje ga je spodbudilo, da se je posvetil umetnosti, kar se mu je zdelo skorajda neizogibno. Učil ga je stric Antonio, izjemen krajinar in raziskovalec materialov in tehnik redke dovršenosti in izvirnosti. Potoval je po Evropi in dolgo živel med umetniki v Granadi, dokler se ni vrnil v družinsko okolje in začel resno delati. Njegova prva samostojna razstava je bila v Vigü leta 2004. Slikarstvo Yaya Quesade je evokativno, skoraj romantično, zelo svobodnega, abstraktnega realizma, v zelo dobro stopnjevanih nevtralnih razponih. Razstavljal je na večjih samostojnih, mednarodnih in skupinskih razstavah doma in v tujini.

Alejandro Quesada Legido:

Profile with the moon, olje na platnu, 2022

Jana Stojaković

Rodila se je leta 1981 v Beogradu. Trenutno je na doktorskem študiju na Fakulteti likovnih umetnosti v Beogradu. Leta 2009 je magistrirala iz likovnih umetnosti na Chelsea College of Art & Design, London, Univerza za umetnost. Na isti fakulteti je leta 2008 prejela podiplomsko diplomo iz likovne umetnosti. Leta 2006 je diplomirala iz slikarstva. likovnih umetnosti v Beogradu. Istega leta je zaključil študij Gender Studies na Fakulteti za politične vede v Beogradu. Bila je dobitnica državne štipendije - Fonda za mlade talente Republike Srbije v letih 2005-2006. in Štipendije Ministrstva za šolstvo in šport 2004-2005. leta. Je članica ULUS-a.

Jana Stojaković:

Menadžerka, olje na platnu, 2022

Maria Proshakovska in
Alexander Strizhelchik:
Med svetovi, fotografija,
2021

Maria Proshkovska

Rojena leta 1986 v Kijevu. Diplomirala je na Kijevski nacionalni univerzi za notranje zadeve in študirala na Modern Art School na Inštitutu za raziskave moderne umetnosti. Njeno delo obravnava probleme družbenih študij spola, vpliv černobilske tragedije na družbo in vprašanja samoidentifikacije. Živi in dela v Kijevu in Bologni. Je dobitnica posebne nagrade natečaja mladih umetnikov 2017, nagrade revije VOGUE UA in udeleženec American Arts Incubatorja v Ukrajini.

Alexander Strizhelchik

Aleksander Strizhelchik. Ukrajinski fotograf, oblikovalec, kreativni direktor. Kot fotograf je imel osebne razstave v Ukrajini, sodeloval na fotografskih razstavah v tujini in je avtor edinstvene zbirke kreativnih konceptov za številne blagovne znamke. Rojen leta 1974 v Dnipru. Diplomiral na nacionalni univerzi Dnipro. Dela in živi v Kijevu, Ukrajina.

Eva Andrea Szöcs

Rojena leta 1972 v mestu Cluj-Napoca (ROM). Vizualna umetnica in keramičarka iz Budimpešte. Diplomirala je na Univerzi za umetnost in oblikovanje v Cluju, doktorirala iz umetnosti na Univerzi v Pécsu na Madžarskem. Sodelovala je na številnih domačih in mednarodnih razstavah, simpozijih, umetniških projektih. Njena pot pri ustvarjanju sloni na konceptualni umetnosti. Čeprav se zdi, da so njena dela slogovno različna (keramična skulptura, mešana tehnika, instalacija), jim je skupno to, da skuša orisati pojave, ki bi lahko presegali osebne vidike. Prikazane so s strogostjo z minimalnimi nujnimi estetskimi pripomočki, ki bi jih lahko zaznamovali predvsem strogost, močan koncept, razslojeni pomeni in včasih kanček ironije.

Eva Andrea Szöcs:
Ideal, porcelan in kamenina, redukcijška
tehnika in raku, 2016

Marko Tubić

Leta 2009 je diplomiral na Fakulteti za likovno umetnost na Univerzi za umetnost v Beogradu, smer slikarstvo. Na isti fakulteti je leta 2017 doktoriral. Je dobitnik več domačih in mednarodnih nagrad. Sodeloval je na mnogih skupinskih in samostojnih razstavih doma in v tujini.

Marko Tubić:

Walking Handsome, akril na platnu, 2020

Ivana Živić

Ivana Živić se je rodila leta 1979 v Sarajevu (BiH). Diplomirala je na Fakulteti za likovno umetnost Univerze umetnosti v Beogradu, smer slikarstvo (2004). Na isti univerzi je končala podiplomski študij (2008). Razstavljala je na 23 samostojnih in več kot 60 skupinskih razstavah doma in v tujini. Je dobitnica večih nagrad doma in v tujini.

Ivana Živić:
Kare, olje na platnu,
70 x 70 cm, 2022

Nik Anikis

Rojen leta 1990 v Celju, Mag. Nik Anikis je Neo-renesančni slikar, ki artikulira skozi likovna dela premišljevanje o borbah in nasprotij intimnih globin posameznika. Zaznamujejo ga tehnična dovršenost in subtilni izraz lepote človeškega telesa, ki s svojo poezijo izraža velik spekter emocij in resnic. Z življenjskim poslanstvom je začel pri petih letih. Mojstril se je pri največjih mojstrih slikarstva. Z več kot 11 leti slikarske izobrazbe, izliva na platno podobe, ki ganejo ljudi do solz. Razstavljal je na pomembnejših lokacijah po celem svetu, kot je New York ter za njegova dela bil nagrajen s prestižnimi nagradami.

Nik Anikis:

Avtoportret med učenjem slikanja avtoportreta,

olje na grundiran papir, 60 x 50 cm, 2021

Todorče Atanasov

Rojen leta 1953 v Makedoniji. Ljubljano je prvič obiskal po potresu v Skopju, nato pa se je ponovno vrnil kot študent Akademije za likovno umetnost. Leta 1977 je diplomiral pri prof. Janezu Berniku in pri njem leta 1979 zaključil slikarsko specialko. Leta 1982 je končal še grafično specialko pri prof. Bogdanu Borčiču. Je dobitnik Študentske Prešernove nagrade za slikarstvo in mnogih drugih nagrad oziroma priznanj doma in v tujini. Svoja likovna dela je razstavil na številnih reprezentativnih samostojnih in skupinskih razstavah v Sloveniji in v svetu. Kot svobodni umetnik živi in ustvarja v Ljubljani.

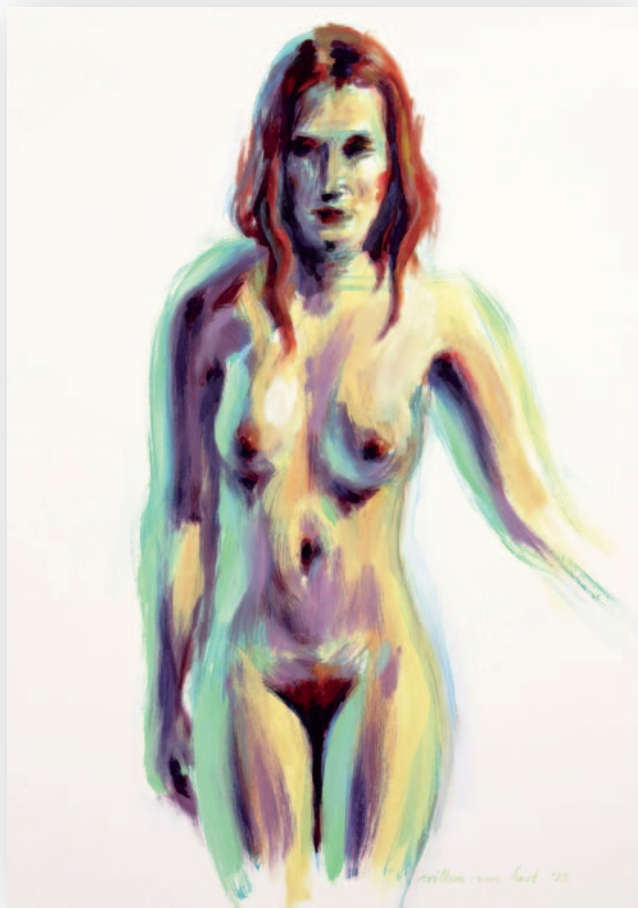
Todorče Atanasov:

Medprostor, olje na platnu, 30 x 180, 2015

Klemen Brun

Rojen leta 1974 v Novi Gorici, otroštvo je preživel v Kuvajtu, študiral na umetniški srednji šoli Maxa Fabianiya v Gorici, Italija, leta 2011 diplomiral iz slikarstva na beneški Akademiji lepih umetnosti pri Profesorici Rosselli Piergallini. Številne samostojne in skupinske razstave v Novi Gorici, Mariboru, Ljubljani, Kranju, Slovenj Gradcu, na Reki v Novem Sadu, Malagi, Gradcu, na Dunaju, v Bratislavi, Samokovu, Abu Dabiju, Puneju, Mehiki in drugje. Organizator mednarodnih razstav in projektov, mdr. mmmART, Art Circle, festival sodobnih vizualnih umetnosti na Goriškem in v svetu, BAIR project v Nemčiji ter Arteopen v Tržiču, Italiji. Živi in dela med Slovenijo in Nemčijo. Njegov umetniški jezik je odziv na stik z drugimi ljudmi in okoljem.

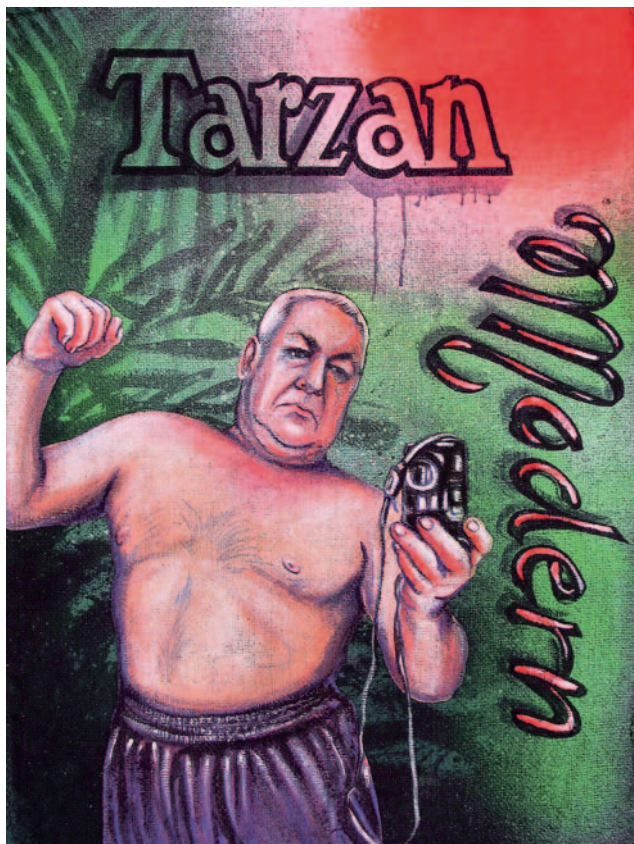
Klemen Brun:
Francis was here, mešana tehnika na platnu, 140 x 140 cm, 2022

Willem van Hest

Rojen in odraščal v Rotterdamu, tam je obiskoval umetniško šolo in vodil različne umetniške tečaje. Še vedno živi in dela v Rotterdamu. Od prve ure malega akta v umetniški šoli je vedel da je to njegov najljubši predmet. Človeška figura ima toliko različnih oblik in oblik: okrogle in ravne, mehke in ostre, da je vedno zelo fascinanten in zahteven predmet. Sprva se je osredotočal na telo, zdaj ga vedno bolj zanima obraz. In tudi zgodbe, zgodovine in sanje teh ljudi. In njihove medsebojne povezave. Srečanja vedno potekajo v urbanih okoljih. Zato je tudi njegovo mesto, Rotterdam, postalo prevladujoča tema v njegovem delu. Zadnja leta dela tematsko: projekti o idealizmu, vzvišenem in transformaciji, o staranju in smrti, o ljubezni in spiritualizmu.

Willem van Hest:
Akt, akril na platnu, 100 x 70 cm

Barbara Jurkovšek

Rojena leta 1981 v Ljubljani je leta 2006 diplomirala in 2009 magistrirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani pri prof. Metki Krašovec. Kasneje se je izpopolnjevala na Accademia di Belle Arti di Lecce v Italiji. Imela je številne samostojne in skupinske razstave ter projekte doma in v tujini (ZDA, Velika Britanija, Francija, Belgija, Nemčija, Madžarska, Italija ...). Od leta 2009 je samozaposlena v kulturi. Deluje na področju slikarstva, kiparstva, grafike, kaligrafije in znanstvene ilustracije.

Barbara Jurkovšek:

Tarzan Modern-protoselfi, akril na juti, 2014

Gianpaolo Klavora

Rodil se je leta 1958 v Vidmu/Udinah. Diplomiral je na Akademiji lepih umetnosti v Benetkah, smer slikarstvo. V svojem delu se posveča figuralni umetnosti. Svoja dela je predstavil na več samostojnih in skupinskih razstavah, tako v Italiji kot v mednarodnem prostoru. Za svoja dela je prejel več mednarodnih in domačih nagrad.

Gianpaolo Klavora:

Brez naslova, olje in kolaž na platnu, 80 x 80 cm

Katarina Toman Kracina

Rojena leta 1968 v Ljubljani. Po narejeni Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo je diplomirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje pri prof. Metki Krašovec leta 1994 in magistrirala iz restavracije leta 2004. Je članica umetniške skupine Provokart (1993-1997), sodeluje z DDR (Damijan Kracina, Jani Pirnat, Alenka Pirman). Zaposlena v MGML. Je dobitnica več tujih in domačih nagrad in priznanj.

Katarina Toman Kracina:
Ženska kvota, mešana tehnika,
2022

Anja Kranjc

Rojena je leta 1982. Študirala je kiparstvo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je diplomirala leta 2008 in magistrirala leta 2011 z magistrsko nalogo Medprostor bivanja in razstavo V Belo pri red. prof. Matjažu Počivavšku in doc. dr. Igorju Škamperletu na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Od leta 2005 je imela več samostojnih razstav in je sodelovala na številnih skupinskih razstavah doma in v tujini. Doslej je ustvarila sedem javnih kiparskih postavitvev. Za svoje delo je prejela več nominacij in nagrad, med drugimi študentsko Prešernovo nagrado (2006). Njena dela so v javnih (MZZ, MGNG) in zasebnih zbirkah. Poleg kiparstva se ukvarja še s slikarstvom, risbo, ilustracijo, keramiko in pedagoškim delom. Je članica DLUL in DLUSP. Živi in dela v Vipavi.

Anja Kranjc:
V Belo, vosek, mavec, železo, 2011

Miha Perne

Rojen je leta 1978 v Ljubljani. Miha Perne je leta 2004 diplomiral na ljubljanski ALUO, smer Slikarstvo. Leta 2005 je z Leonom Zgodarjem ustanovil slikarsko skupino Beli sladoled books & zines. Za svoje delo sta prejela nagrado skupine OHO (2011). Ustvarja na področju slikarstva, grafike, stripa in keramike. Vrtnari.

Miha Perne:

Titanium White And Mars Black,
akril na platnu, 2017

Zmago Posega

Rojen leta 1959 v Biljah pri Novi Gorici. Kipar Zmago Posega je bil docent za kiparstvo na oddelku za restavratorstvo Akademije za likovno umetnost in oblikovanje (ALUO) v Ljubljani. Rodil se je leta 1959 v Biljah pri Novi Gorici. Leta 1982 je končal študij kiparstva na Akademiji za likovno umetnost in ob diplomi prejel študentsko Prešernovo nagrado, leta 1985 pa je končal kiparsko specialko na Akademiji za likovno umetnost. Od začetka osemdesetih let je Zmago Posega veliko razstavljal na samostojnih in skupinskih razstavah doma in v tujini. Takrat je sodeloval na vsaj tridesetih različnih razstavah. Za svoje delo je prejel več domačih in mednarodnih nagrad.

Zmago Posega:

Ples torzov, bron, kamen, 22 x 22 x 43 cm

Rudi Skočir:
ELLE, akril, kolaž na platnu,
2020

Rudi Skočir

Rojen leta 1951 na Kamnem pri Kobaridu. Diplomiral je leta 1977 na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Pri profesorjih Janezu Berniku, Štefanu Planincu in Kiaru Mešku je obiskoval specialistični študij slikarstva, študijsko pa se je izpopolnjeval tudi na bivanju v Cite Internationale des Arts v Parizu. Svoja dela je predstavil na 150 samostojnih in 277 skupinskih razstavah v Sloveniji in tujini, zanje pa prejel 22 nagrad oziroma priznanj. Uveljavil se je v slikarstvu, grafiki, knjižni ilustraciji za mladino in odrasle. Ilustriral je 60 literarnih del ter bil za ilustracijo nagrajen s priznanjem in z veliko nagrado Hinka Smrekarja. Je član Društva slovenskih likovnih umetnikov, član regijskega društva Severne Primorske in član ilustratorske sekcije.

Darko Slavec

Rodil se je leta 1951 v Postojni. Leta 1975 je pri prof. dr. Jelisavi Čopič diplomiral na tedanji ALU v Ljubljani, po diplomi pa se je vpisal na slikarsko specialko pri prof. Gabrijelu Stupici in jo končal 1977, nato leta 1980 pri prof. Bogdanu Borčiču še grafično specialko. Pripravil je več kot 200 samostojnih likovnih predstavitev ter sodeloval na okoli 210 skupinskih razstavah doma in v tujini. Od leta 1979 do upokojitve 2018 je predaval predmete s področja likovne umetnosti, oblikovanja in fotografije na Oddelku za tekstilstvo, grafiko in oblikovanje Naravoslovnotehniške fakultete Univerze v Ljubljani. Leta 1990 je postal soustanovitelj Visoke strokovne šole za risanje in slikanje ter je tam do leta 2010 tudi predaval. Leta 2020 mu je Univerza v Ljubljani podelila naziv zaslužni profesor. V letu 2009 je bil o njegovem ustvarjanju na RTV Slovenija posnet dokumentarni film »Od kruha do zvezd«. Živi in dela v Ljubljani in v Orehku pri Postojni.

Darko Slavec: **Debeluška**,
olje na platnu, 1974

Maja Zaplotnik

Rojena je bila 1973 v Kranju. Po končani Gimnaziji Škofja Loka se je zaposlila na Aerodromu Ljubljana, leta 1999 pa stopila na samostojno ustvarjalno pot oblikovanja stekla. Študirala je na Visoki šoli za risanje in slikanje – Arthouse College of Visual Arts v Ljubljani. Ukvarja se z oblikovanjem in izdelovanjem unikatnega stekla, predvsem z izdelavo steklenih priznanj, ki se podeljujejo tudi na najvišjih nivojih na področju protokola, športa, kulture in gospodarstva tako doma kot v tujini. Živi in ustvarja v Radovljici.

Maja Zaplotnik:

Could be us, rezano in lepljeno ogledalo,
30 x 75 x 28 cm, 2022

Video podobe človeškega telesa

Z video in animiranimi deli se na letošnjem festivalu na temo podobe človeškega telesa predstavlja pet umetnikov iz evropskih držav: Slovenije, Italije, Francije in Ukrajine. Če jih na eni strani povezuje ukvarjanje z motiviko telesa, se figura skozi njihova dela izraža povsem drugače in raznoliko. Vsako delo predstavlja svojstveno »točko pogleda« na vprašanje vloge telesa na tem svetu. Francoski filozof Maurice Merleau-Ponty je verjel, da nam lahko o telesu največ povedo prav umetniška dela, saj je telo tako kot roman, pesem, slika ali skladba, bit, katere izražanje ne moremo ločiti od izraženega. Naše telo je preplet živih pomenov, saj zmore povezati različne perspektive v eno samo gesto. Vendar je moderen človek ob zavedanju, da živi v času ranljivosti in umrljivosti, sprejel mehanistično miselnost, ki ga odtuja od lastnega telesa in reducira na skupek izoliranih telesnih funkcij. Tako atomiziran in hkrati potopljen v konflikte z drugimi atomi in molekularnimi skupki, pozablja, da je telo v svetu kot srce v organizmu. Šele umetniško ustvarjanje presega opisano miselnost, saj skozi živeto izražanje občutkov in misli vzpostavlja drugačno vez s telesom. V svet, ki ga avtorji zaznavajo iz svojega specifičnega, utelešenega gledišča, lahko tako vstopamo skozi delo *Tekoče telo* (Liquid Body) Katje Bogataj, ki tematizira materialnost telesa in njegovo fluidnost, tako enakosti kot razlike. Delo *Časovni impulz* (Timepulse) dueta APOTROPIA predstavlja refleksijo o tem, kako težko je živeti s telesom, zlasti v njegovi dimenziji tu in zdaj. Izpostavlja problem impulza po kontroli in vzpostavitvi identitete, ki bi presegla konstitutivno nestabilnost podobe telesa. Podoba namreč ustvarja relacijo med organizmom in realnostjo, med notranjim in zunanjim svetom, zato se v njo stekajo aktivnosti emocionalne energije, predvsem iz naslova agresije, ki jo v človeku vzbujajo frustracije ob občutku fragmentiranega telesa. Človek identificiran s svojo lastno spekularno podobo telesa je »*ecce homo*«, podoba trpljenja, ki se lahko z degradacijo človeštva spremeni v medsebojno nasilje in vojno. Delo *Jezik obrambe* (Mova Oborony) ukrajinskega umetnika Oleksandra Isaienka se spopada tako s temo moči, odpora in borbe proti nadvladju. Domen Dimovski je z računalniškim delom *Invazija* konstruiral svet, v katerem korakajoče figure tvorijo usklajeno, neustavljivo, a iracionalno množico. Jean-Michel Rolland pa nas z delom *Ponujenosti* (Affordance) na koncu povabi k počitku. Telo je postalo utrujeno, zato išče zatočišče v naravi, v njeni divjosti. Šele ko se prilagodimo naravi, jo imitiramo in se z njo na telesni ravni zlijemo v sozvočje, se nam ponudi priložnost za počitek. Več podrobnosti o načinih in izvedbi pa predstavim v recenzijah, ki sledijo v nadaljevanju. (Lahko da bo treba ta stavek dat ven, če smo toliko skrajšali katalog da ne bo prostora za vse te tekste, ki se tičejo videa)

APOTROPIA: Časovni impulz

Kratki izjemni film *Časovni impulz* (Timepulse) italjanskega dueta APOTROPIA je eno izmed avtonomnih poglavij projekta »DROP«. Predstavljeni film je sestavljen iz treh delov, s katerimi razmišlja o teži minljivosti. Začetni impresivni posnetki peščne ure nas povabijo v vrtnec preteklih življenjskih spominov ženske v banji, ki se odvijajo skozi hitro montažo naključnih utrinkov življenja, polnega čustvenih stanj, kot so nezadovoljstvo, razočaranje, veselje, mirnost, a tudi lepa doživetja iz sprehodov in potovanj v urbane in naravne krajine. V osamljeni izkušnji s svojo zrcaljeno podobo spominske sledi hitro bledijo kot topeča sveča, v ozadju pa slišimo notranji svet srčnega utripa. Nevidne sile, ki jih ustvarja montaža, gibajo njeno telo povsem zavito v plasti gline. Ekspresionistični ples figure potopljene v vzdušje zadušljive

melanholije, ki ga ustvarja krčevita spazma stegovanja k nemogočemu, je osupljiv prikaz neobgljenosti človeškega hrepenenja, s katerim se bo morala sprijazniti v tretjem delu. Čas kot voda, *instar aquae tempus*, je globoka refleksija o naravi časa in spoznanju, da je čas sila, ki obvladuje naše telo. Čas je iluzija, iz katere smo narejeni, tako kot je telo v toku postajanja podobno dežni kapljici v nevihti.

Katja Bogataj: Tekoče telo

Pogost motiv Katje Bogataj, kiparke, ki deluje tudi kot vizualna in digitalna umetnica ter fotografinja, je figura. Na festivalu se predstavlja z video delom *Tekoče telo* (Liquid Body), s katerim nas popelje na kratko potovanje v globine vodnih teles. Umetnico zanima predvsem materialnost telesa, ki ga raziskuje skozi osebno perspektivo. S telesom zaznava fluidno valovanje vode v banji, bazenu ali obširnih oceanih. Voda je bistra, v njej pa vidimo odseve, refleksije, pršenje pene in morskih kapljic. V prepletu bližnjih in oddaljenih posnetkov, ki se zrcalijo, plastijo, tvorijo negativ, se stopnjujejo iz svetlih v temno modre, prepoznavamo abstraktne fragmente teles in silhuet, ki se subtilno zlivajo z okolico. Figure plavajo in se stapljajo z vodo, ki je njihov pogoj in vir obstoja. Delo zaznamuje minimalistična estetika ter ritmi valovanja, ki puščajo gledalcu možnost številnih interpretacij.

Oleksandr Isaïenko: Jezik obrambe

Telo je kraj, kjer se zgodi vse in je prostor moči, ki ga ljudje vselej soustvarjamo skupaj. *Jezik obrambe* (Mova Oborony) je kratki film o vsestranskosti človeškega telesa, našemu nujnemu pogoju preživetja in njegovi izraznosti. Telo kljubuje entropiji, času, težkim življenjskim pogojem, sovražniku in lastnim omejitvam, saj se nenehno obnavlja in samopresega. Osrednji protagonist je gol, mišičast borec, ki trenira, telovadi in se ob poskusu prečkanja reke vztrajno bori z okoljem. Puščava, žgoče sonce, ki meče ostre sence, je ozadje nepopustljive borbe za obstanek. Dogajanja spremlja glasbeni ritem bobnov, kot da bi šlo za pripravo na bitko padajočih bomb. Dekonstrukcija figure in ozadja ustvarja kolažno trepetanje značilno za stop-motion tehniko. Množenje fragmentov in prekrivanje figure s samo seboj ter z reko, skalami in puščavskim rastjem poteka v hitri izmenjavi kadrov. Ritem udarcev pesti, montaže in bobnov pa avtor pospremi z besedami: »*Place of power. A place made by people*«.

Domen Dimovski: Invazija

Kratka računalniška animacija z naslovom *Invazija* je preplet ideje o treh vpadih infosfere v psihosfero: invazijo jezika, invazijo nenavadnih, neživih objektov in invazijo trupel. Vse več popularnih knjig, vseprisotnih glasov in že slišanih besed formira vse več invazivnih stranpoti nekih tujih svetov. Okoli uveljavljenih sidriščnih oprijemališč in prešitij se začenjajo kopičiti delci, ki s spajanjem tvorijo molekule virtualnih teles. Klonirane figure se začenjajo preštevati v množico, individualni jaz postaja mi. Z ekrani zaslepljena množica hodi poenoteno v skupni smeri, čeprav eden mimo drugega in z mikro doziranjem eden skozi drugega. Zdaj povsem goli, nato oblečeni, hitro že uniformirani. Kljub novi srednjeveški vojaški opreми ohranjajo tempo, kot da jih vodi anonimna sila brezobraznega meta-univerzuma. Medtem ko jim tla pod nogami med korakanjem drsijo, mečejo temne dolge sence kot ritem črnih mravelj, ki gradijo obširno množično mravljišče. Odpirajo usta in hlastajo za zrakom, čeprav so vse bližje odprtini fosgenega ozračja.

Jean-Michel Rolland: Ponujenosti

Ponujenosti (Affordance) je preprosto, vendar inteligentno video delo francoskega umetnika Jeana-Michela Rollanda, ki v središče zanimanja postavi našo situacijsko povezanost s svetom. Nenavadno nizko drevo z zavitiimi vejami ustvarja posebno vročo mistično vzdušje zamaknjenosti in zaspanosti, s katero skrivnostno vabi k sebi. Človek ob njem raziskuje možnosti, ki jih ponuja in išče mesto za počitek. Naši odnosi z okoljem niso nikoli distancirani, marveč govorijo našemu telesu. Telo zlahka razume okolje, se z njim zlije in se odziva na njegove pobude, s katerimi nas motivira. Zdaj so tri, nato štiri figure, postanejo eno z drevesom. Figura se raztegne, povese, podaljša. Drevo pa ostane drevo, čeprav začasno instrumentalizirano kot zatočišče, ga obiskovalec nikoli ne poškoduje. Ko se bo lik zbudil in ga zapusti, bo nadaljeval svoje mirno življenje, kot živo bitje med živimi.

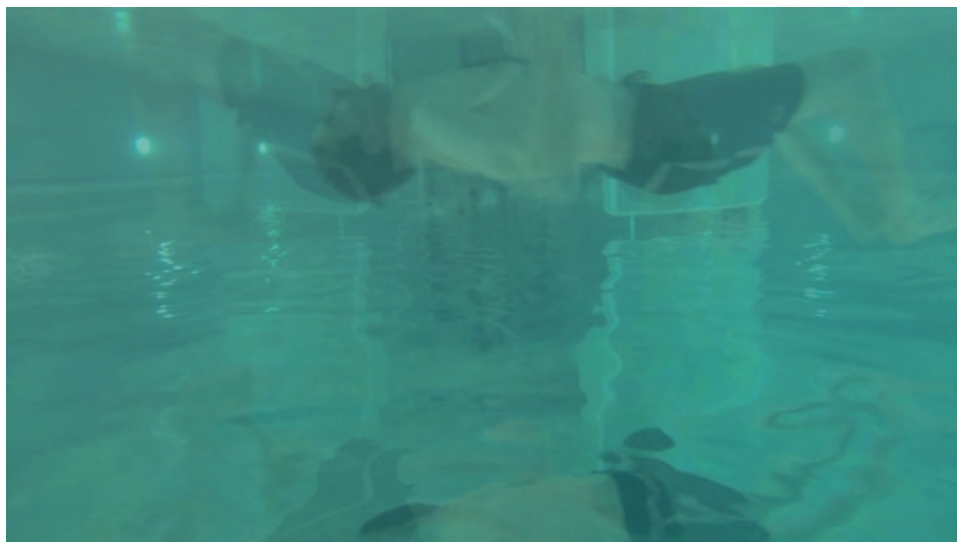
Antonella Mignone in
Cristiano Panepuccia:
APOTROPIA, timepulse video,
08'47 min, 2017

Duo APOTROPIA (Antonella Mignone & Cristiano Panepuccia)

APOTROPIA je umetniški duo, ki ga sestavljata Antonella Mignone in Cristiano Panepuccia. Delujeta na področju videa, plesa, performansa, zvoka in instalacije ter raziskujeta filozofske, antropološke in znanstvene elemente človeške kulture. Dela APOTROPIA so bila mednarodno razstavljena na Japan Media Arts Festival, Ars Electronica, BLOOM Award, WRO Media Art Biennale, Digjark - National Taiwan Museum of Fine Arts, FILE - Electronic Language International Festival, Bienal de Arte Digital, FutureFest Art Prize, Festival International de la Imagen, Eurovideo, med mnogimi drugimi.

Katja Bogataj

Katja Bogataj je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, na oddelku za kiparstvo pri profesorju Alenu Ožboltu z instalacijo *Strah in Negativne Emocije*. Trenutno končuje magisterij na Belas-Artes v Lizboni. Živi in dela v Žireh. Je članica ZDSLU Ljubljana in ZŠLU Škofja Loka. Prejela je priznanje ALUO in skupinsko študentsko Prešernovo nagrado za projekt »Čakajoči«, Groharjevo nagrado in štipendijo za dosežke v umetnosti ZŠLU. Med drugim je razstavljala v Ljubljani z intermedijsko instalacijo *Zaprepadenost*, v Groharjevi galeriji ŠKL *Zaprepadenost*, v Kamniku s fotografijami *Ujeti v globalnem svetu*, kot tudi v tujini, vključno v Belgij, Lizboni in Istanbulu.

Katja Bogataj:
LIQUID BODY, video, 2'34 min,
2022

Domen Dimovski:
Invazija, video, 3 min,
2022

Domen Dimovski

Domen Dimovski (1995, Kranj) je vizualni umetnik, ki ustvarja na področju slikarstva, grafike, videa in digitalne umetnosti. V slogu realističnega ali abstraktnega kontemplativnega jezika se izraža z gibljivimi in negibljivimi likovnimi podobami, s katerimi zasleduje vzdušje današnjega časa v sistemskem prehajanju. Po končani Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani je leta 2017 diplomiral na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje na oddelku za Slikarstvo, na smeri Video in novi mediji s projektom Kraljeva demokracija. Leta 2019 je na isti fakulteti magistriral z animiranim filmom Peščeni prehod. Sodeloval je na številnih filmskih festivalih in imel 12 samostojnih in 57 skupinskih razstav. Za svoja dela je prejel šest domačih in dve mednarodni nagradi. Od leta 2018 je član ZDSLU in Likovnega društva Kranj (LDK). Od decembra 2019 deluje kot samozaposlen v kulturi, v letu 2020 pa je postal član umetniškega sveta LDK in kurator sekcije Video in novi mediji.

Oleksandr Isaienko

Oleksandr Isaienko se je rodil leta 1976 v Izmailu v Ukrajinski sovjetski socialistični republiki. Ukrajinski umetnik, ki dela z različnimi mediji, vključno s fotografijo, videom, besedilom, živi in dela v Odesi, Ukrajina. Za svoja dela je prejel 8 mednarodnih nagrad in s svojimi projekti sodeluje po vsem svetu. Njegova najnovejša dela so med drugim: Mova Oborony, Existo Minima, <Hello World/>, Adieu, Corpus!.

Oleksandr Isaienko:
MOVA OBORONY, animacija,
12'13", 2022

Jean-Michel Rolland

Jean-Michel Rolland je francoski umetnik, rojen leta 1972. Dolgo časa je bil glasbenik in slikar. Svoji strasti - zvok in slika - združuje v digitalni umetnosti od leta 2010. Skozi video umetnine, generativno umetnost, avdiovizualne performanse in interaktivne instalacije se sprašuje o časovnosti, pristni četrti dimenziji, ki je lastna giblivi sliki, pa tudi o dvojnosti med njegovima najljubšima medijema, zvokom in vizualnim. Njegovo formalno raziskovanje vodi želja, da bi razkril intrinzično naravo našega zaznavnega okolja in ga zasukal, da bi svetu okoli nas bolje prikazal nove možne realnosti.

Jean-Michel Rolland:
Affordance, 05'46",
2020

Avtorji po izboru Petre Vencelj

S strani Likovnega društva Kranj - organizatorja 11. mednarodnega festivala likovnih umetnosti je bila k sodelovanju povabljen tudi umetnostna zgodovinarica Petra Vencelj. Odločila se je, da nam predstavi dva avtorja: Mašo Bersan Mašuk po živeča pri nas, a po rodu iz Rusije in Hrvoje Marka Peruzovića s Hrvaške.

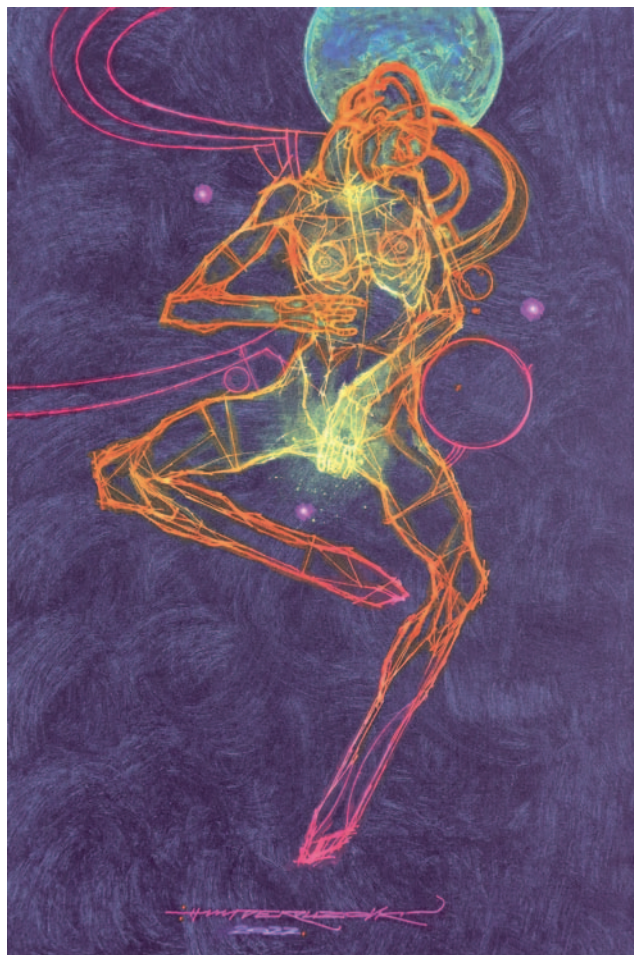

Maša Bersan Mašuk:

Zima (Prvi sneg), mešana tehnika, platno,
60 x 90 cm, 2018

Maša Bersan Mašuk

Maša Bersan Mašuk se je rodila 13. junija 1961 v Moskvi. Od leta 1974 do 1978 je obiskovala tamkajšnjo otroško likovno šolo »V. I. Surikova«. Leta 1978 se je vpisala na Moskovsko visoko šolo za likovno umetnost in leta 1983 končala popolni program na oddelku za oblikovanje. Od leta 1983 do 1988 je delala v oblikovalnem oddelku na Znanstvenoraziskovalnem inštitutu za radijsko povezavo z vesoljem KARADIS. Leta 1990 je končala slikarsko specialko pri prof. V. Somovu. Štiri leta kasneje je na povabilo Iva Kisovca, organizatorja mednarodnega ateljeja Vivo, prišla v Slovenijo. Od leta 1994 živi in dela v Ljubnem na Gorenjskem. Slikarka je s poslikavami stropov in sten pustila pomemben pečat na številnih sakralnih objektih v Sloveniji. Vzporedno z monumentalnimi stenski poslikavami nastajajo slike na platno in lesene plošče, ki jih občinstvu predstavlja na samostojnih in skupinskih razstavah.

Hrvoje Marko Peruzović

Rodil se je leta 1971 v Zagrebu. V Splitu je diplomiral na grafičnem oddelku Šole za uporabno umetnost in oblikovanje. Študiral je v Zagrebu, kjer je leta 1995 diplomiral iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost pri prof. Jure Sederju. Njegova dela so razstavljena v muzejskih in drugih zbirkah. Svoja dela je razstavljal na skupinskih in samostojnih razstavah doma in v tujini, na več kot 30, kot so razstave v Dominikanskem samostanu v Splitu, Galeriji HDLU v Splitu, Galeriji Laudato corde v Zagrebu, Umetnostna galerija v Splitu. V Centru za kulturo in izobraževanje v Susedgradu in drugod je vodil likovne delavnice. Je član HZSU in HULU.

Hrvoje Marko Peruzović:
Astralna figura, akril na platnu,
60 x 40 cm

Prizorišče:

Galerija Prešernovih nagrajencev Kranj

Valentin Oman

Klavdij Palčič

Kostja Gatnik

Tinca Stegovec

Marko Arnež

Dela Prešernovih nagrajencev

Galerija Prešernovih nagrajencev Kranj ima v svojem poslanstvu zapisano, da predstavlja prejemnike najvišjih državnih nagrad s področja umetnosti, Prešernove nagrajence in nagrajence Prešernovega sklada. Galerija poleg razstavljanja likovnih del že več kot 25 let gradi tudi likovno zbirko nagrajenih umetnikov. Trenutno stalna zbirka obsega 1.314 likovnih del. Velika večina zbirke je nastala z donacijo umetnikov in njihovih družin.

Tudi na tokratnem *Mednarodnem festivalu likovnih umetnosti Kranj 2022* se Galerija Prešernovih nagrajencev Kranj pridružuje s predstavitevjo štirih avtorjev. Iz bogate donacije koroškega slikarja in grafika Valetina Omana bodo na ogled dela na papirju iz obdobja med letoma 2000 in 2011. Grafičarka Tinca Stegovec se predstavlja s pregledno razstavo svojih grafik, tržaški umetnik Klavdij Palčič pa s sliko *Yes*. Nedavno preminuli Prešernov nagrajenec Kostja Gatnik pa bo predstavljen z originalno risbo iz kultnega stripa *Magna purga*.

Marko Arnež
Galerija Prešernovih nagrajencev Kranj

Valentin Oman

Rojen leta 1935. Diplomiral je na Akademiji za uporabno umetnost na Dunaju, kjer je opravil tudi specialko. Specialko je opravljal tudi na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljano pri prof. Riku Debenjaku. Slikar se je rodil v Štebnu (St. Stefan) pri Beljaku. Živi in ustvarja na avstrijskem Koroškem in na Dunaju.

Valentin Oman:
Sic transit gloria hominis, mešana tehnika
na platnu, 200 x 150 cm,
2011

Klavdij Palčič

Rojen je v Trstu leta 1940, ukvarja se s slikarstvom, grafiko, scenografijo in kostumografijo. Po diplomu na umetnostnem liceju v Benetkah je več let poučeval likovno vzgojo in zgodovino umetnosti na tržaških in goriških šolah. Veliko je samostojno razstavljal in sodeloval na mnogih pomembnih razstavah v Italiji in v tujini. Kot scenograf je sodeloval s SSG iz Trsta, z raznimi gledališči v Ljubljani, z opero La Fenice v Benetkah in Verdijem v Trstu ter s Theatrom an der Wien na Dunaju. Občasno se posveča ilustraciji mladinskih knjig. Ta obrobna, a nič manj pomembna dejavnost je za Palčiča vir radosti in razvedrila, zato vanjo vedno vnaša neko humoristično noto, s katero skuša spodbujati otrokovo fantazijo. Njegova bujna domišljajska ustvarjalnost sloni na tehnični dovršenosti. Pomembna elementa Palčičeve grafične govorice v ilustracijah sta barva in posebna pozornost do kinetičnega efekta.

Klavdij Palčič:

Yes, mešana tehnika na platnu, 100 x 100 cm, 2008

Italija

Slovenija

Kostja Gatnik

1945 - 2022. Diplomiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, nato pa je slikarsko specialko opravil pri profesorjih Zoranu Didku in Maksimu Sedeju. Kot svobodni umetnik se ukvarja s slikarstvom, grafičnim oblikovanjem in ilustracijo, poznamo ga kot legendarnega avtorja stripov. Ilustriral je več kot osemdeset knjig. Svoj bogat ustvarjalni opus je predstavil na dvajsetih samostojnih in na večjem številu skupinskih razstav doma in v tujini. Nagraden je bil za delo na področju slikarstva, stripa, ilustracije, grafičnega oblikovanja ter prejel častni znak svobode Republike Slovenije. Prejel je tudi Levstikovo nagrado, nagrado Hinka Smrekarja in Prešernovo nagrado za življenjsko delo.

Kostja Gatnik:

Magna Purga, tuš na papirju, 46 x 34 cm, 1970

Tinca Stegovec:

Prizadevanje, jedkanica in akvatinta,
35 x 56 cm / 73,5 x 51 cm, 1986

Tinca Stegovec

1927 - 2019. Slikarstvo je študirala na Akademiji za upodabljajočo umetnost v Ljubljani, kjer je končala tudi specialko za grafiko pri profesorju Božidarju Jakcu. V grafiki se je študijsko izpopolnjevala v Parizu in Italiji, pozneje je študijsko prepotovala velik del sveta. Poučevala je na različnih šolah in v Pionirskem domu v Ljubljani, pa tudi na gimnaziji v Stični. Poleg pedagoškega dela se je ukvarjala z likovno publicistiko. Sodelovala je na umetniških kolonijah doma in v tujini, za svoje delo je prejela več nagrad. Ukvarjala se je tudi s slikarstvom, v katerem prevladujeta pokrajina in portret. O svojem življenju je napisala tudi knjigo *Bilo je takole* in jo podnasloвила *Romanje za lepoto*. Tinca Stegovec je prejela več nagrad, med njimi tudi Jakopičevo za življenjsko delo leta 2016.

Prizorišče:

Galerija Kranjska hiša

Jurij Kalan

Prejemnik nagrade za življensko delo
11. mednarodnega festivala likovnih umetnosti Kranj

Petra Vencelj

Jurij Kalan

Dobitnik priznanja za življenjsko delo na 11. MFLUK

Jurij Kalan

Duo, olje na platnu,
135 x 110 cm, 2007

Ikonografija del Jurija Kalana je vezana na figuraliko, postavljeno v interjerje vsakdana. Kot vizualna opora mu služijo skice, pa tudi fotografije, ki jih slikar mojstrsko sestavlja skozi različne kote in pri tem ustvari vtis, da gre za nekakšen širokokotni ekran ali pogled ribjega očesa. A v resnici, kot pravi avtor, gre za njegov mentalni konstrukt. V tehniki oljnega slikarstva upodablja svoje družinske člane, hišne ljubljence in prijatelje ob raznovrstnih srečanjih in vsakdanjih opravilih. Psihološko karakterizirane portrete odlikuje individualizirana čustvena dinamičnost, ki jo potencira z anatomske deformacijami in detajli, ki navdušijo s hudomušno trivialnostjo. Nenavadni »kolaž« perspektivčnih pogledov gledalca povleče v sliko, tako, da postane tudi sam del omizja in intimne ali pa le voajer, ki uživa v gledanju prizora. Njegovi protagonisti, kot tudi zunanji opazovalec, tako postanemo pomembni v svoji »nepomembnosti«. Vsak dobi svojo »vlogo« v zgodbi. Gre za svojevrstne, unikatne skupinske portrete, ki so pravzaprav redki v slovenskem likovnem prostoru gledano tudi iz (umetnostno) zgodovinskega aspekta.

Jurij Kalan se je vpisal na akademijo z željo postati stripar, predvsem z namenom, da se izostri v risbi. A tam ga je popolnoma prevzelo slikarstvo, tako, da ni bilo časa za strip. Slikanje namreč zahteva celega človeka. Med študijem na akademiji je veliko potoval in obiskal galerije po Evropi. Od starih mojstrov ga je nagovoril zlasti Rembrandt. V obdobju študija formiranih slikarjev je iskal svoj izraz in to predvsem skozi barvo. V intenzivni kolorit je vključil deformacijo. Jurij Kalan se takole spominja tistega obdobja: »Vesel sem, da mi je moja mentorica, profesorica Metka Kraševac, takrat dovolila, da sem se iskal in razvijal po svoje, kot sem čutil. In s tem, ko mi ni vsiljevala nekega svojega pogleda, mi je omogočila, da sem prišel do nekih svojih zaključkov...Profesorica Kraševac nam je celo dovolila, da smo v stilu Soutineja slikali volovsko glavo; od nekod smo prinesli pravo volovsko glavo, jo obesili v ateljeju ter jo slikali. Po dveh dneh je že prav nagnusno smrdelo, tako, da jo je kolega Marko zabrisal kar skozi okno, vendar sva jo šla potem s Filipom iskat, da smo lahko nadaljevali. Profesorica Kraševac, ki je prišla pogledat, kako naše delo napreduje, ni imela nobenih pripomb glede smradu...«

Danes avtor slika iz načela, da ustvarja kot sam misli in čuti ter posluša samo sebe. Slikanje mu pomeni igro in garanje in hkrati sprostitve in resno delo. Njegovo slikarsko orodje je olje na platno ali les. Klasično slikarstvo zanj ni zastarelo. Je večna stvar. Posluhuje se tudi fotografije in izrezov. Za kiparstvo Kalan pove, da mu je bolj sprostitvena dejavnost. Sprva je kipuril v glini, v kamnu, zadnje desetletje pa izdeluje kipce, skulptoslike – obraze iz lipovine, ki jih tudi pobarva. Na »rezbarijah« prepoznavamo iste obraze kot na njegovih slikah s tem, da igra senc na reliefih ustvarjajo še dramatično dinamičnost v percepciji, ki še stopnjuje običajno karakterizacijo likov, ki ni nikoli splošena, ampak individualizirana. Pred nami se odvija široka paleta razpoloženj in aktivnosti upodobljencev.

Omeniti velja še eno likovno tehniko, ki je slikarju zelo ljuba - jedkanico. Vsako leto izdelava po eno grafiko, katero jo uporabi za izdelavo novoletnih voščilnic za prijatelje.

Kipci, pobarvan les

spodaj:

Pogled, olje na platnu,
38 x 50 cm, 2010

Jurij Kalan, samosvoj ustvarjalec resničnih podob, spada med tiste sodobne umetnike, ki ohranjajo zaupanje v klasično pojmovani medij slike. Preko njega preigrava vprašanja in probleme sodobnega sveta in medosebnih odnosov z veliko mero zdravega humora. Je pa značilno zanj, da slike izdeluje dolgo, do tehnične in izrazne popolnosti, jih včasih dodeluje, tudi po večmesečnem ali celo večletnem premoru. Za njegov izjemni figuralni opus mu je žirija, ki so jo zastopali predstavniki društev in sekcij, ki delujejo v umetniških svetih Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov, znotraj 11. Mednarodnega festivala likovnih umetnosti Kranj – ZDSLJ. Ecce Homo, Figura v današnjem času 2022 podelila priznanje za življenjsko delo in prispevek k slovenski figuraliki.

Um. zg., kustos Petra Vencelj

spodaj:

Svoboda, olje na platnu,
80 x 120 cm, 2022

Ajda, 66 x 155 cm,
olje na platnu, 2010

Jurij Kalan

Jurij Kalan rojen 28. 3. 1961 v Kranju. Leta 1990 je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani na oddelku za slikarstvo pri prof. Metki Krašovec. Razstavljal je na samostojnih razstavah in na številnih skupinskih doma in v tujini. Njegova dela so uvrščena v nekaj stalnih zbirk. Za svoje delo je prejel nagrade Groharjevo štipendijo (1992), nagrado Majskega salona (1998), nagrado Mesta Kranj (1998), Bronasti Aritas (2001), 1. nagrada GRAND PRIX na 2. mednarodnem bienalu likovne vizije Etike(te) (2021), GRAND PRIX Novo mesto 2022. Je eden od treh ustanovnih članov neformalne skupine Divji v srcu. Ukvarja se s figuraliko. Živi in dela kot samostojni umetnik v Ljubljani.

zgoraj:
Obmizje, olje na platnu,
50 x 215 cm, 2015

na desni:
7. ulca, olje na platnu,
140 x 200 cm, 2011

Prizorišče:

Kavarna Khislstein

Andraž Muljavec

Tina Pavlin

Andraž Muljavec

Andraž Muljavec je Kranjski fotograf, specializiran predvsem za studijsko fotografijo živali, portretov, artiklov in pa tudi panoramsko (360 panoram) fotografijo. Z leti je razvil njemu lasten in prepoznaven slog, zaradi katerega njegove fotografije izstopajo. Sodeluje z več kot 70 podjetji, organizacijami in posamezniki na različnih področjih.

Tina Pavlin

Rojena leta 1978 v Kranju je po zaključeni Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo nadaljevala svoj študij na Naravoslovnotehniški fakulteti - modno oblikovanje. Kot modna kostumografinja sodeluje s teatrom, plesnimi skupinami Qulenium, Mana, Zavodom za turizem Kranj, oblikuje pa tudi plakate za družabne prireditve in revijalni tisk. Zadnja leta je članica Zadruga Zoofa, kjer se predstavljajo slovenski modni oblikovalci in imajo prodajni prostor v Ljubljani. Za njene kreacije so značilni pisani šivi, barvite zanke in bogat nabor različno teksturiranih vrst tkanin. Včasih šivanje zamenja z risanjem. Svoje risbe nato transformira na oblačila s pomočjo tiska, ki jih pogosto dopolnjuje z avtorskimi modnimi dodatki.

Andraž Muljavec in Tina Pavlin:
Druga koža, fotografija in sitotisk,
2022

Prizorišče:

Layerjeva hiša

- Galerija Layerjeve hiše
- Mahlerca - ulična galerija

Brut Carniollus
Milanka Fabjančič
Boštjan Gunčar
Bojan Jevtić
Miha Majes
Anja Matko
Sven Pfrommer
Leni Smoragdova
Carla Suter Sardo
Mateja Korbar Šimić
Helene Vallas
Igor Vitomirov
Lidia Vives
Michal Zahornacky

Brut Carniollus

Fotografija

76

Kot skoraj vsakič tudi tokrat izbor fotografov, ki naslavljajo temo letošnjega Festivala razkriva najrazličnejše fotografske prakse in pristope k dani tematiki, ki se neredko odklikajo od čiste fotografije. Kot denimo Brut Carniollus in Bojan Jevtić, ki jima je fotografija zgolj izhodišče za digitalni kolaž, medtem ko gre Sven Pfrommer še korak dlje in s svojo umetniško prakso posega v polje slikarstva in grafike. V polju klasičnih fotografskih tehnik ostajajo Boštjan Gunčar z ženskim aktom umeščenim v pokrajino, Helene Valas z zabrisanimi podobami ženskega telesa in Anja Matko, ki se zateka v konceptualno fotografijo. Slednja je tudi izrazno sredstvo Leni Smoragdove in Igorja Vitomirova. Lidia Vives se v svojih osebnih fotografskih projektih zateka k avtoportretu. Carla Sutura Sardo in Michal Zahornacky sta neodvisno drug od drugega odkrila čarobni pogled skozi vodo.

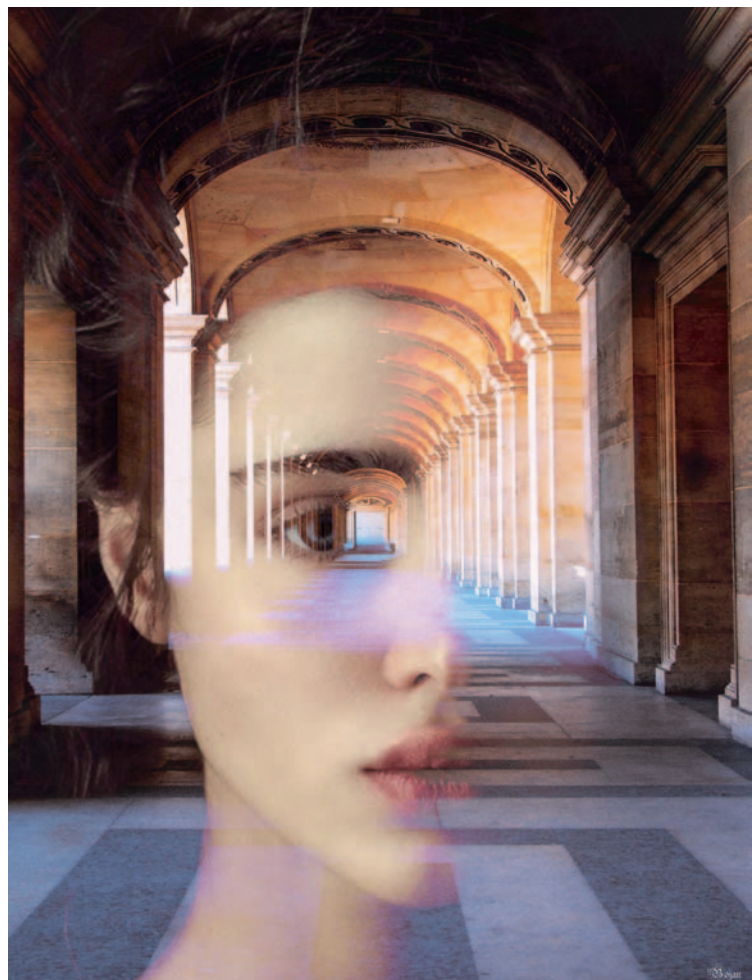

Brut Carniollus

Rojen leta 1959 na Jesenicah. Je likovni umetnik in fotograf, ki se ukvarja z digitalnim kolažem in digitalno grafiko, pri čemer njegova dela najpogosteje izhajajo iz fotografskega zapisa in se kot razstavni eksponat materializirajo v obliki originalnega digitalnega UV odtisa. Njegov pristop je najpogosteje reduktivističen, dekonstruktivističen in minimalističen. Njegova dela so razstavljena in nagrajena po vsem svetu. Od leta 2012 v vlogi paparazza zalezuje udeležence mednarodnega likovnega simpozija na Sinjem Vrhju nad Ajdovščino. Je član ZDSLU in Likovnega društva Kranj. Zastopajo ga Galerija 5'14, 10dence Gallery in Singulart. Živi in dela v Radovljici.

Brut Carniollus:

Gaze, fotografski digitalni kolaž,
100 x 70 cm, 2022

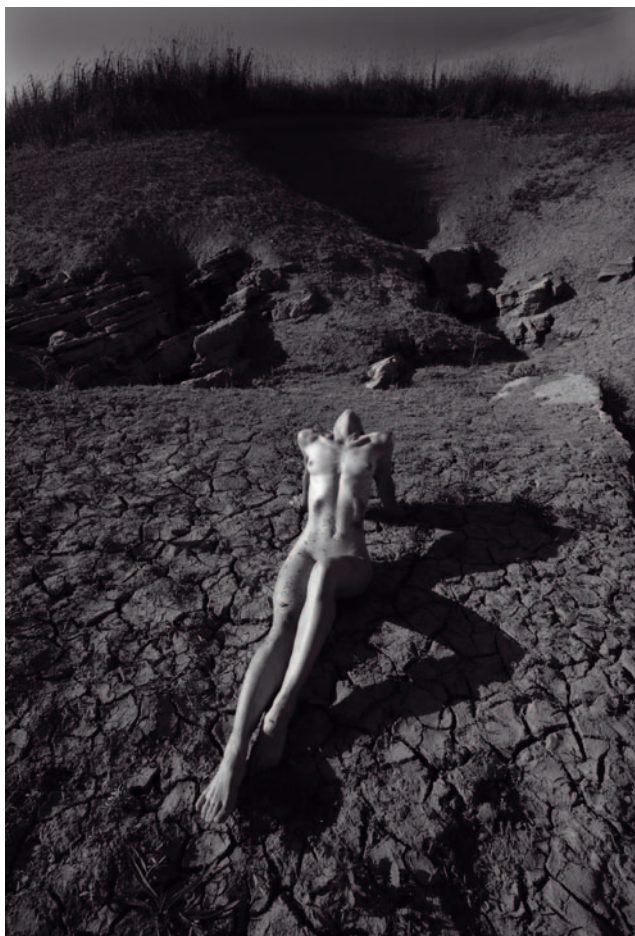

Bojan Jevtić

Rojen 1972 leta v Beogradu (SRB). Je srbski vizualni umetnik, rojen v Beogradu. Njegova dela so objavljena v knjigi »Mojstri sodobne likovne umetnosti« z umetninami drugih znanih umetnikov z vsega sveta. Njegova umetnost je bila predstavljena na naslovnica knjig in v številnih publikacijah, kot so Mercury, ki je uradna revija Oddelka za poslovne študije Univerze Uppsala na Švedskem, in Saatchi Art's Fall 2016 katalog, Saatchi Art's Spring 2020 katalog in v številnih drugih publikacijah. Bojanova umetniška dela se nahajajo v številnih javnih in zasebnih umetniških zbirkah po vsem svetu. So tudi del stalne razstave na prostem na Siciliji in kmalu še na Kitajskem.

Bojan Jevtić:

Walk Of Life, umetniška fotografija / Photoshop

Boštjan Gunčar

Rodil se je leta 1963 v Kranju. Obiskoval je OŠ Simon Jenko v Kranju, kjer je tudi nadaljeval šolanje v Gimnaziji Kranj. Po končani srednji šoli je vpisal študij Biologije v Ljubljani, kasneje pa še VŠOD v Kranju. Že v srednji šoli je pokazal veselje in nadarjenost do fotografije in v tistem obdobju tudi dobil prva pomembnejša priznanja in nagrade za svoje fotografije. Po študiju pa se je odločil, da bo svojo ljubezen do fotografije izkoristil tudi za poklic. Leta 2015 prejel priznanje mestne občine Kranj (veliko Prešernovo plaketo) za delo na fotografskem področju. Sedaj deluje v Kranju kot samostojni fotograf na področju umetniške in komercialne fotografije.

Boštjan Gunčar:

Cerkniško jezero, fotografija, 70 x 50 cm, 2022

Anja Matko

Rojena leta 1987 v Postojni. Je umetnica, fotografinja in oblikovalka nakita. Diplomirala je na Naravoslovno-tehniški fakulteti, smer Grafična in medijska tehnika. S fotografijo se je začela bolj resno ukvarjati leta 2011 in sicer s koncertno fotografijo. Leta 2013 je začela projekt 365 dni avtoportretov, kjer se je njena fotografska pot usmerila bolj k umetniški in kreativni fotografiji s surrealistično tematiko. Inspiracijo za svoje fotografije črpa iz najljubših zgodb, filmov, življenjskih situacij, občutkov, čustev... S fotografijami pripoveduje zgodbe in želi gledalca vzpodbuditi k temu, da se v zgodbo poglobi, o njej razmišlja in se v njej mogoče tudi najde. V fotografiranju avtoportretov uživa in pri tem svoje misli, frustracije in odvečno energijo na kreativen način pretvarja v nove zgodbe.

Anja Matko:

It's nothing, konceptualna fotografija, 2014

Sven Pfrommer

Rojen je leta 1965 v Berlinu (NEM). Je nemški fotograf in likovni umetnik. Njegova multidisciplinarna umetniška praksa presega meje fotografije, slikarstva in grafike; dela so ustvarjena z uporabo akrila, kovine, lesene plošče ali platna. Potem ko je diplomiral iz vizualne komunikacije, je pridobil štipendijo British Councila za študij vizualnih umetnosti na Royal College of Art v Londonu. Prejel je nagrado Berlin Airlift Price in nagrado Walter Thiemanna, Leipzig. Njegova serija Tokyo Crossing je pred kratkim osvojila zlato nagrado na temo arhitektura PX3 2021.

Sven Pfrommer:
Singapore Blur IV, fotografija,
2018

Leni Smoragdova:
7856rhyrho \ Figures
collection: the dark version - {SM},
2019

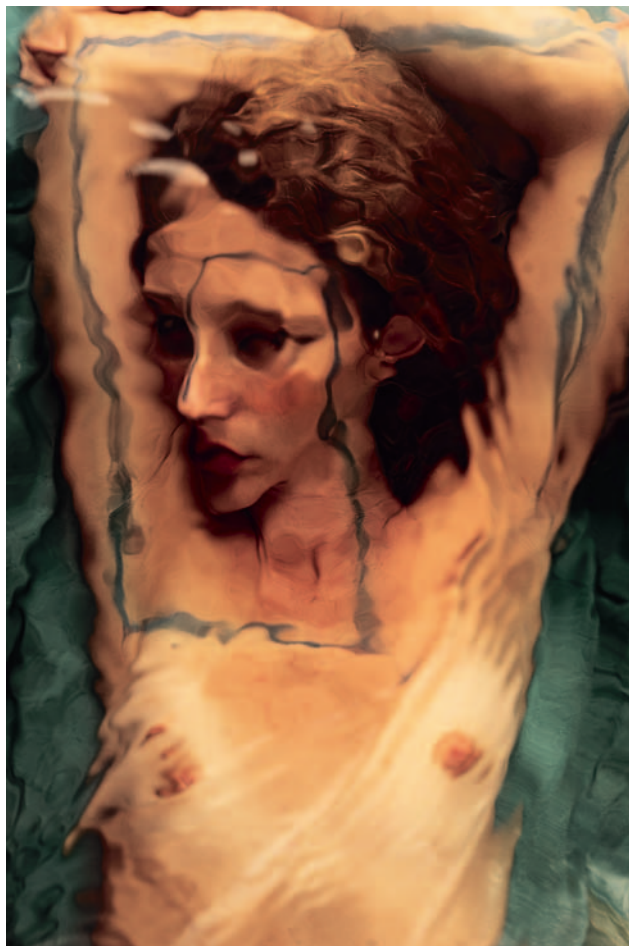
Leni Smoragdova

Rojena v ruskem Smolensku leta 1985, je izraelska umetnica, ki je ustvarila je svoj lasten umetniški svet in ga poimenovala Transaction Art. Izobraževala se je v Central Saint Martins v Londonu. Inglourious Basterds: ogrevana in ograjena avtobusna zaklonišča je bila najdaljša predstava v njeni karieri, ki je trajala od leta 2013 pa do leta 2018. Poleg tega so njena najbolj znana dela Zbirka figur: različne različice in Človek. Skriti človek. O transakcijski umetnosti pravi: Transakcijska umetnost ima uradni jezik, njena abeceda je sestavljena iz simbolov vseh svetovnih valut, ki se izgovarjajo kot hebrejščina.

Carla Sutura Sardo:
Obrisi vode, fotografija,
2020/21

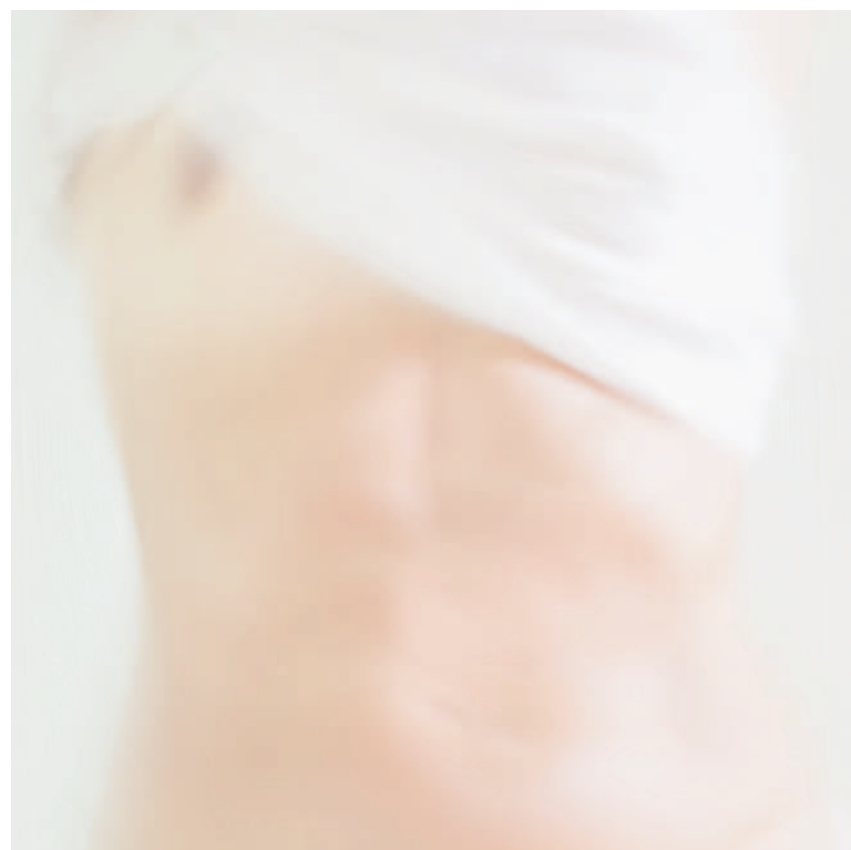
Carla Sutura Sardo

Carla Sutura Sardo rojena v Agrigentu (IT) leta 1983 se je začela ukvarjati s fotografijo v času univerzitetnega študija razpetega med Palermom in Rimom. Diplomirala je iz prava in se sprva kot samouk posvetila predvsem avtoportretu in se šele kasneje začela posvečati tudi fotografskim eksperimentom povezanimi z najbolj nenavadnimi in neokrnjenimi naravnimi pojavi na Siciliji. Ob tem je razvila osebni izrazni jezik, ki ji omogoča, da svoje videnje izpove z uporabo fotografije. Njeno raziskovanje se osredotoča na dvogovor ženske in njenega telesa v pokrajini. Nene fotografije so sanjske podobe, v katerih se zdi, da se je čas ustavil. Njena dela so bila objavljena v publikacijah, kot so L'oeil de la Photographie and italijanski Vogue in so prejela številne nagrade, med njimi tudi the Sony World Photography Award, the Siena Photography Award in Prix del la Photographie. Razstavljala je v Carla Londonu, Torini, Firencah, Palermu, Zhengzhouju, Parizu in Gibellini.

Helene Vallas

Je članica francoskega fotografskega združenja in ima mednarodni fotografski naziv AFIAP. Njena fotografije so del galerijskih zbirk v Franciji in Združenih državah. Je prejemnica številnih nagrad na mednarodnih sejmih in razstavlja tako doma kot v tujini. Njeni fotografski začetki segajo še v čas kemične fotografije, vendar ves čas spremlja tehnološki razvoj in nadgrajuje svoj fotografski izraz.

Helene Vallas:
Pastel en mouvement, fotografija,
30 x 30 cm, 2014

Igor Vitomirov

Rojen v Beogradu (SRB) leta 1974, že od dvaindvajsetega leta živi na Švedskem. Tam je študiral oblikovanje in fotografijo ter svoj hobi, fotografijo, spremenil v kariero pred približno dvajsetimi leti. Hitro je razvil minimalističen in estetski pristop k fotografiji: »Moj navdih prihaja iz opazovanja ljudi in njihovega načina interakcije z okoljem,« razlaga. »Z njihovim fotografiranjem želim človeška čustva fiksirati na estetsko podobo.« Njegova umetniška dela so redno razstavljena po Skandinaviji in Evropi, zlasti v Milanu (2015), Lizboni (2016) ali Parizu (2018). Pri mnogih umetnikih ima digitalno področje vse večjo vlogo pri njegovem delu in tega ga veseli: »Digitalna orodja mi omogočajo raziskovanje novih dimenzij pri ustvarjanju podob,« pojasnjuje. »Dajejo mi več svobode pri mojem delu.« Njegova fotografija najpogosteje združuje resničnost in domišljijo. V delu Igorja Vitomirova je vedno prisotna želja po vrnitvi k bistvenemu.

Igor Vitomirov:

body#3, fotografija, 75 x 50 cm,
2018

Lidia Vives

Rojena v Barceloni (ŠP) leta 1991, je fotografinja in likovna umetnica, katere dela so bila objavljena v revijah, kot sta Esquire in Vogue Italy in je razstavljala v številnih galerijah, na sejmi in v muzejih, med drugim tudi v Luvru. Sodelovala je z različnimi glasbenimi skupinami, med katerimi je denimo španska skupina Love of Lesbian. Prejela je več mednarodnih nagrad, med njimi zlato medaljo na Super Circuit Trierenberg in nagradi Monochrome Awards in MUSE Photography Award. Trenutno dela kot reklamna in modna fotografinja, a se kot likovna umetnica ukvarja tudi z osebnimi projekti. Pod močnim vplivom italijanskih renesančnih in baročnih mojstrov je za Lidijino delo značilna uporaba barve in slikovnega okolja, ki ga uporablja pri obravnavi aktualnih vprašanj. Za njene najbolj osebne projekte je značilna tudi uporaba avtoportreta. V svoje fotografije zelo rada skriva kakšen pih, zato so njene podobe kot igra, v kateri je naloga gledalca odkriti vse njene skrivnosti.

Lidia Vives:
The housewife, fotografija,
2022

Michal Zahornacky

Rojen leta 1988 v mestu Považská Bystrica (SL). Je poklicni umetniški fotograf. Osrednjo vlogo v njegovi fotografiji igra človek. Osredotoča se predvsem na likovne in konceptualne portrete. V svoje fotografije prenaša misli in razpoloženja, ki jih vedno prikazuje v nejasni domišljiji. V svoji najnovejši seriji Curves prikazuje drugačne, izvirne podobe portretov. Preseže klasično lepoto in daje prednost abstraktni podobi portretiranca. Poskuša popačiti popolno simetrijo oblike, tako da je končni portret sprva videti kot abstraktna slika. Ukrivljenost podobe doseže z uporabo fizikalnih lastnosti čiste vode. Voda v gibanju ustvarja nepravilne oblike predmeta.

Michal Zahornacky:
Project CURVES, digitalna fotografija,
2019

Ilustracija

82

Miha Majes

Rojen leta 1993 na Jesenicah. Je slovenski vizualni umetnik najmlajše generacije. Leta 2019 je diplomiral iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer trenutno nadaljuje magistrski vzporedni študij grafike in slikarstva. Del študija je izpopolnjeval na Accademia di Belle Arti di Brera v Milanu. Ustvarja na področjih grafike, slikarstva, digitalne umetnosti in prostorske instalacije. Sodeloval je na razstavah in drugih umetniških projektih doma in v tujini, udeležil se je številnih mednarodnih umetniških rezidenc. Miha Majes živi in ustvarja med Ljubljano in Radovljico.

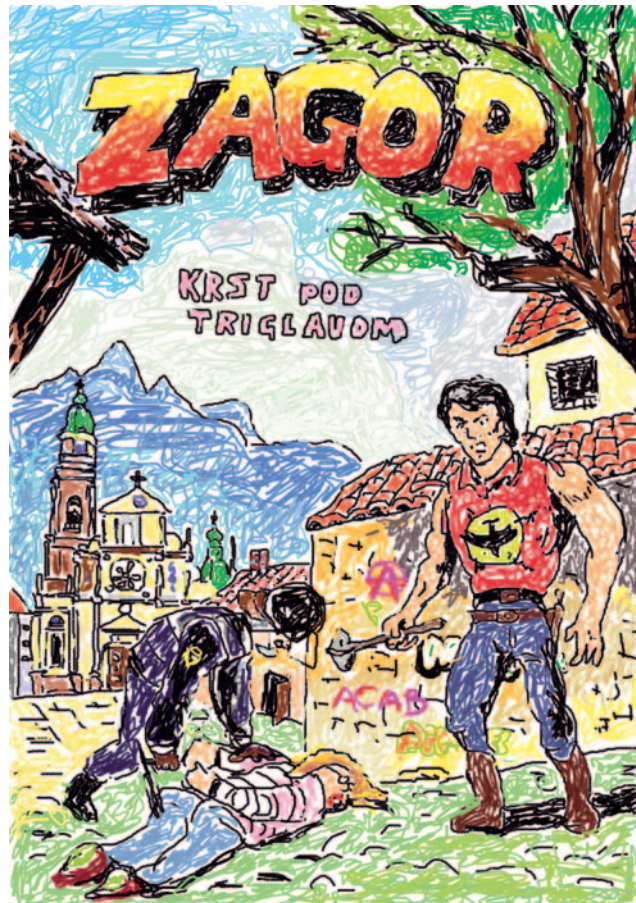
Miha Majes:
Krst pod Triglavom, Digitalna grafika (digitalni tisk),
114 x 80 cm, 2021

Milanka Fabjančič

Rojena leta 1981 v Ljubljani. Je akademska slikarka, ilustratorka in avtorica animiranih filmov. Študij na ljubljanski ALUO, smer Slikarstvo, je leta 2006 zaključila s kratkim, klasično risanim filmom »Striček in Psiček«. Njen risani film Liliana (2019) je dobitnik domačih in tujih nagrad (Vesna 2019, DSAF 2019, IFFNY 2021). Ilustrira, animira, režira ter poučuje (Akademija umetnosti UNG, smer Ilustracija ALUO, Likovna estetika filma na JSKD). Je sredi produkcije novega avtorskega risanege filma (Slovenija) in dokumentarne animirane serije (Francija).

Milanka Fabjančič:

Podoba matere, mešana tehnika, 160 x
106 cm, 2016

Mateja Korbar Šimić

Rojena leta 1980 v Ljubljani. Je diplomirala iz slikarstva na ALUO leta 2006. Med leti 2009 in 2019 je delovala na področju likovne terapije z otroki in mladostniki, vseskozi pa tudi sama v risbi, ilustraciji in stripu raziskuje svoj umetniški izraz. Živi in dela v Ljubljani.

Mateja Korbar Šimić:

Risbe s plaže, risba s svinčnikom,
20,5 x 14 cm, 2021/22

Prizorišče:

Stolp Škrlovec

● Galerija Janeza Puharja

Zoran Poznič

Vesna Davidovič

Damjan Švarc

Sabina Vukalić

Vesna Prapotnik

Žiga Pavlovič

Gabriela Filipović

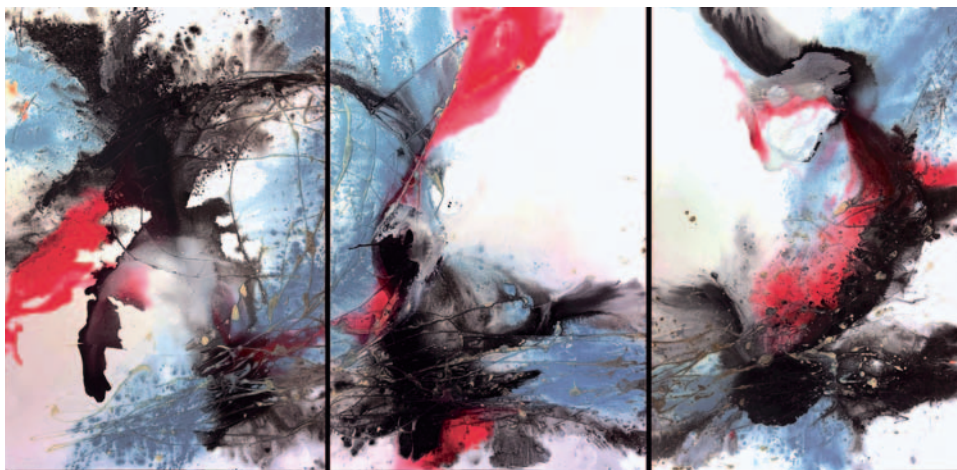
Zoran Poznič

Projekt Morphia

V umetniškem delu MORPHIA se distinkcija med realnim in virtualnim skozi vidni mehanizem pretvarja v sublimacijski proces latentnega ugodja, pomešanega s pričakovanji. Lebdeča skulptura v zatemnjenem prostoru s pomočjo avtorsko generiranih vizualnih elementov zaživi, projekcije materializirajo samosvoj svet nekakšnega antropomorfnega in hkrati tudi amorfnega bitja, ki nas je obiskalo iz vesolja. Vanj se potopimo ob pritajenem zvoku kot povabilu k neverbalni (meta)komunikaciji z objektom, da se odpravimo na popotovanje po širjavah prostorov naši misli.

Sestavi se fluidnost vmesnega prostora med gledalcem, gledalko in neznanim predmetom: z umetniškim delom se povežemo v fiktivni svet lastnih zaznav in predstav, intimnega in socialnega vesolja, našega bitja in skupnega (so)bivanja. MORPHIA, neuhvatljiva in v resnici nevidna skozi izjemno senzualno in emocionalno izkušnjo vzpostavlja povezavo med materialnim in duhovnim.

Povezovanje različnih medijev, fizičnega, materialnega, a nevidnega ter vidnega in sublimnega, ki pa se uresničuje kot navidezna resničnost, določa polje metafizičnosti naših predstav s tvorbo iluzije, kar doseže z relativno enostavnimi, a zelo učinkovitimi tehničnimi sredstvi in novomedijskimi postopki v ustvarjanju umetniškega dela, s katerim se povežemo v celoviti prostorski namestitvi.

Ekipa KIBLA2LAB:

Zoran Poznič, mentor

Vesna Davidovič, vizualna umetnica

Vesna Davidovič je doma iz Dobove. Že od nekdaj se ukvarja z likovno umetnostjo, intenzivneje pa na tem področju dela že skoraj dve desetletji, se izobražuje in sodeluje pri likovno vizualnih projektih. Dela na področju abstraktne umetnosti kot slikarka, kiparka in grafičarka. Imela je več samostojnih razstav, razstavljalna pa je tudi na številnih selekcioniranih skupinskih razstavah. Njena dela so vključena javne zbirke. Sodeluje pri mednarodnih projektih in je aktivna v lokalnem okolju. Organizira izobraževanja, kolonije in razstave. Je dolgoletna predsednica Likovne družine Dobova in članica ZDSLU. Je ustanovna članica Društva za raziskovanje in razvoj kulture KIT4.

Damjan Švarc, fotograf

Sabina Vukalić, 3D oblikovalka

Vesna Prapotnik, oblikovalka uporabniške izkušnje

Žiga Pavlovič, VR oblikovalec

Gabriela Filipovič, tehnologinja

Prizorišče:

Cafe galerija Pungert

Bagrat Arazyan

Biserka Komac

Karol Kuhar

Marko Lukan

Veronika Vesel Potočnik

Bagrat Arazyan

Rojen leta 1958 v Armenskem mestu Erevan. Umetnik, oblikovalec, kurator, glasbenik. Od leta 2017 je soustanovitelj in kurator Centra sodobne umetnosti Pivka. Od leta 1991 je imel več kot 40 samostojnih razstav v različnih državah, in sodeloval na več kot 30 skupinskih mednarodnih razstavah. Od leta 1997 je dobil več kot 30 državnih in mednarodnih nagrad in priznanj za grafično oblikovanje. 2017 Odkupna nagrada, ExTempore Piran, Slovenija 2019 Nagrada na 8. Mednarodnem festivalu likovnih umetnosti, Kranj, Slovenija. 2021 Gold medal at Vth Open National competition of Abstract Photography, Kyiv, Ukraine.

Bagrat Arazyan:

Angeli se lahko zlomijo, giclee tisk, 140 x 100 cm, 2022

Biserka Komac

Akadska oblikovalka vizualnih komunikacij. Na ALUO v Ljubljani diplomira iz grafičnega oblikovanja pri prof. Ranku Novaku. V začetku sedemdesetih riše modne kreacije za revijo Mladina in revijo Svijet. Poklicno do upokojitve deluje na področju grafičnega oblikovanja. Vzoredno ves čas slika. Od leta 2000 svoja dela razstavlja, Doslej ma prek trideset samostojnih slikarskih razstav in veliko skupinskih razstav doma in v tujini. Sodeluje na tradicionalni mednarodni skupinski razstavi »More ljudi, obala« v Šibeniku; v Zagrebu in Melbournu na Cest in d'Best na CrOz-u.; na mednarodnih simpozijih keramike »V-ogljje«. Ukvarja se tudi s fotografijo. Je dobitnica priznanj s področja mode, več nagrad in priznanj z likovnega področja, fotografskih priznanj ter zlate in srebrne Puharjeve medalje. Je članica ZDSLU, LD Kranj, LD KUD-a UKC in Foto kluba Janez Puhar Kranj.

Biserka Komac:
Torzo, mešana tehnika,
100 x 50 cm

Karol Kuhar

Rojen leta 1952 v Sp, Besnici pri Kranju. Od leta 72 razstavljam doma in v tujini. Imel sem več kot 70 samostojnih in več kot 100 skupinskih razstav v Sloveniji, Avstriji, Nemčiji, Italiji in Franciji. Prejel sem številne nagrade in priznanja. Med drugim leta 1987 sem v Kranju prejel veliko plaketo mesta Kranja, leta 1995 in leta 2006 nagrado na slovenskem bienalu mesta Kranja, leta 2014 pa priznanje za kvaliteto likovnih del na 3. mednarodnem festivalu likovnih umetnosti Kranj- ZDSLU. Nagradi 2019 in 2020 Ex-tempore Ptuj. Živim in ustvarjam v Sp, Besnici pri Kranju.

Karol Kuhar:

Svet po Človeku, mešana tehnika na pločevini,
134 x 153 cm, 2021

Marko Lukan:

Manipulativno zrcalo, akril na platnu,
80 x 90 cm, 2022

Marko Lukan

Rojen leta 1988 v Kranju. Gluh od rojstva je bil s štirimi leti vključen v vrtec v Kranju in sicer v enoto Zavoda za gluhe in naglušne iz Ljubljane. Osnovno šolo je obiskoval na Zavodu za gluhe in naglušne v Ljubljani. Po končani osnovni šoli sem je odločil za vpis na Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo, smer industrijsko oblikovanje v Ljubljani. Po opravljenem likovnem preizkusu je bil leta 2007 sprejet na Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani.

Veronika Vesel Potočnik:

Brez naslova, tuš, tempera in akril na papirju,
90 x 80 cm, 2022

Veronika Vesel Potočnik

Rojena leta 1987 v Kranju. Diplomirala je iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Izpopolnjevala se je na grafični delavnici v Rheinu, v Nemčiji in na študijski rezidenci v Cite International des Arts v Parizu. Leta 2016 je na Ex-temporu Bled prejela nagrado za mladega ustvarjalca. Od septembra dalje je zaposlena na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo v Ljubljani. Svoja dela je razstavljala na samostojnih in skupinskih razstavah doma in v tujini. V zadnjih delih se preko grajenja arhitekturnih konstrukcij ukvarja s pojmi odtujenosti, izpraznjenosti in prenasičenosti v današnji družbi. Je članica ZDSLU in Likovnega društva Kranj. Živi in dela v Kranju.

Ulična galerija Layerjeve hiše in Inštituta TAM-TAM

91

V sklopu fotografske razstave v Layerjevi hiši pod kuratorstvom Bruta Carniollusa se vam na panojih Mengentalerjeve ulične galerije predstavljajo še trije avtorji. To so **Carla Sutura Sardo** iz Italije, **Sven Pfrommer** iz Nemčije in **Igor Vitomirov** iz Švedske. Vsi trije se s svojimi fotografijami predstavljajo tako v Galeriji Layerjeve hiše, kot tudi na panojih Mengentalerjeve ulične galerije.

Prizorišče: **Galerija na mestu**

Ulična galerija Mestne občine Kranj in Inštituta TAM-TAM

Tako kot lani, bomo v Galeriji na mestu - na razstavnih panojih pred knjižnico z njihovimi deli predstavili nekaj najkvalitetnejših avtorjev sodelujočih na letošnjem, že 11. mednarodnem festivalu likovnih umetnosti Kranj.

Galerija na mestu (fotografiji predstavitev 10. in 9. festivala likovnih umetnosti Kranj)

Matjaž Beguš

Matjaž Beguš, je zmagovalec številnih državnih in mednarodnih tekmovanj iz cvetličarstva. Sprva se je sicer odločil za tehnični poklic in se izučil za mehanika, toda pozneje ga je cvetličarstvo vseeno bolj pritegnilo. Prihaja iz družine, ki je že tretjo generacijo zavezana cvetličarstvu. Je članica ZDSLU in Likovnega društva Kranj. Živi in dela v Kranju.

*mag. **Ervin Dubrović,**
umetnostni zgodovinar in direktor Muzeja mesta Rijeke*

Nina Jeza,
Umetnostna zgodovinarka in kuratorka

Olga Butinar Čeh,
profesorica umetnostne zgodovine in kustosinja ZDSLU

Petra Vencelj,
umetnostna zgodovinarka in kuratorka

*mag. **Klavdij Tutta,**
Svetovalec MFLU Kranj*

Kolofon

11. MEDNARODNI FESTIVAL LIKOVNIH UMETNOSTI KRANJ ZDSLU 2022

Ecce Homo - Figura v novi realnosti | Ecce Homo: Figurative art in new reality

Prireditelj:

Likovno društvo Kranj – ZDSLU

Zavod za turizem in kulturo Kranj

Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov – ZDSLU

Gorenjski muzej

Lajerjeva hiša – Carnica

Izdali in založili:

Zavod za turizem in kulturo Kranj, Gorenjski muzej, Likovno društvo Kranj – ZDSLU

Za njih: Klemen Malovrh, Marjana Žibert, Cveto Zlate

Zasnova in umetniško vodenje projekta 2022: akad.kip. Martina Marenčič

Svetovanje pri projektu: mag. Klavdij Tutta

Nagovori: Matjaž Rakovec, Klemen Malovrh, Cveto Zlate, Martina Marenčič, Klavdij Tutta,

Marjana Žibert, Zoran Poznič

Besedila: Nina Jeza, Petra Vencelj, Klavdij Tutta, Boge Dimovski, Domen Dimovski, Marko Arnež, Brut Carniollus

Biografski podatki: Martina Marenčič, Peter Kuralt, Petra Vencelj, Nina Jeza, Brut Carniollus,

Boge Dimovski, Domen Dimovski, Lojze Kalinšek

Prevod uvodnega teksta v angleški jezik: Sabina Gregorin

Fotografije: Cveto Zlate, Luka Dakskobler, Andraž Muljavec, Marko Tušek in iz arhivov avtorjev

Postavitev razstav: Klavdij Tutta z ekipo članov Likovnega društva Kranj

Oblikovanje publikacij: Marko Tušek

Tisk: Pro Grafika, Žabnica

Naklada: 550 Izvodov

Kranj, september 2022

Zahvala

Zahvaljujem se vsem, ki so pripomogli k organizaciji tako obsežne likovne prireditve.

Posebna zahvala mag. Klavdiju Tutti, ki mi je pomagal izpeljati organizacijo letošnjega festivala s svojimi nasveti, mentorstvom in sodelovanjem.

Martina Marenčič, umetniška vodja 11. MFLUK - ZDSLU

Likovno
društvo
Kranj

Zavod za turizem in kulturo Kranj

ZTKK

GORENJSKI
MUZEJ

MESTNA OBČINA
KRANJ

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

ZDSLU Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov
The Slovenian Association of Fine Arts Societies

GALERIJA PREŠERNOVIH NAGRAJENCEV
ZA LIKOVNO UMETNOST KRANJ
www.gpn.kranj.si

STOLP ŠKRLOVEC
stolp intermedijske umetnosti in fotografije

TAM TAM

LAYER10

Carnica
Zavod za kulturo in turizem

Cafe Galerija
Pungert
Na koncu starega dela mesta Kranj

Gorenjski Glas

spletna tiskarna
TRAJENUS

Pro
Grafika

KRANJ

CIP še manjka !

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

73/76(497.4)"20"(083.824)

MEDNARODNI festival likovnih umetnosti (20 ; 2021 ; Kranj)

Urbani pejzaž : razumeti naturo : 10. mednarodni festival likovnih umetnosti Kranj - ZDSLU 2021 / [besedila Nina Jeza ... [et al.] ; odgovori Matjaž Rakovec ... [et al.] ; biografski podatki Ana Debeljak (urejanje biografij) ... [et al.] ; prevod uvodnega teksta v angleški jezik Sabina Gregorin ; fotografije Cveto Zlatnar in iz arhivov avtorjev]. - Kranj : Zavod za turizem in kulturo : Gorenjski muzej : Likovno društvo - ZDSLU, 2021

ISBN 978-961-6815-24-6 (Zavod za turizem in kulturo)
COBISS.SI-ID 76489475

Likovno društvo Kranj

 KRANJ